

I

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

FORORDNINGER

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1182/2007

af 26. september 2007

om særlige regler for frugt og grøntsager og om ændring af direktiv 2001/112/EF og 2001/113/EF og forordning (EØF) Nr. 827/68, (EF) Nr. 2200/96, (EF) Nr. 2201/96, (EF) Nr. 2826/2000, (EF) Nr. 1782/2003 og (EF) Nr. 318/2006 og ophævelse af forordning (EØF) Nr. 2202/96

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 36 og 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Reglerne for den gældende ordning for frugt og grøntsager er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 2200/96 af 28. oktober 1996 om den fælles markedsordning for frugt og grøntsager ⁽²⁾, Rådets forordning (EF) nr. 2201/96 af 28. oktober 1996 om den fælles markedsordning for forarbejdede frugter og grøntsager ⁽³⁾ og Rådets forordning (EF) nr. 2202/96 af 28. oktober 1996 om en støtteordning for producenter af visse citrusfrugter ⁽⁴⁾.

(2) Erfaringen har vist, at ordningen for frugt- og grøntsagssektoren bør ændres, for at følgende mål kan nås:

⁽¹⁾ EUT C 175 af 27.7.2007, s. 53.

⁽²⁾ EFT L 297 af 21.11.1996, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 47/2003 (EUT L 7 af 11.1.2003, s. 64).

⁽³⁾ EFT L 297 af 21.11.1996, s. 29. Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 2005.

⁽⁴⁾ EFT L 297 af 21.11.1996, s. 49. Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 2003.

forbedring af sektorens konkurrenceevne og markedsorientering for at bidrage til at opnå en bæredygtig produktion, der er konkurrencedygtig både på det indre marked og på verdensmarkedet, reducere kriserelaterede udsving i producenternes indkomst, forøge af forbruget af frugt og grøntsager i Fællesskabet og videreførelse af sektorens bestræbelser på at bevare og beskytte miljøet.

(3) Målene kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne som følge af den fælles karakter af markedet for frugt og grøntsager og kan derfor på grund af behovet for yderligere fælles indsats bedre nås på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(4) Kommissionen har forelagt et separat forslag til Rådets forordning om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter, som i begyndelsen vil kunne indeholde nogle bestemmelser af horisontal art vedrørende frugt og grøntsager og en række andre landbrugsprodukter, særlig bestemmelserne om en forvaltningskomité. Disse bestemmelser bør bibeholdes i forordning (EF) nr. 2200/96 og (EF) nr. 2201/96. De bør imidlertid ajourføres, forenkles og strømlines, så de let kan indarbejdes i forordningen om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter.

(5) Alle øvrige specifikke bestemmelser vedrørende frugt og grøntsager bør på grund af omfanget af ændringerne af den nuværende ordning af klarhedshensyn indarbejdes i en særskilt forordning. I det omfang disse bestemmelser til en vis grad også er af horisontal art og dermed gælder for en

- række andre landbrugsprodukter, som f.eks. bestemmelserne om handelsnormer og samhandel med tredjelande, bør de ajourføres og forenkles, så de senere let kan indarbejdes i ovennævnte forordning om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter. Denne forordning bør derfor ikke ophæve eller ændre gældende instrumenter af horisontal art, medmindre de er blevet forældede, overflødige eller på grund af deres karakter ikke bør behandles på rådsniveau.
- (6) Denne forordnings anvendelsesområde bør omfatte produkter henhørende under den fælles markedsordning for henholdsvis frugt og grøntsager og forarbejdede frugter og grøntsager. Bestemmelserne om producentorganisationer og brancheorganisationer og brancheaftaler gælder dog kun for produkter, der er omfattet af den fælles markedsordning for frugt og grøntsager, og denne sontring bør bibeholdes. Den fælles markedsordning for frugt og grøntsager bør udvides til også at omfatte køkkenurter. Timian og safran er på nuværende tidspunkt omfattet af Rådets forordning (EØF) nr. 827/68 af 28. juni 1968 om en fælles markedsordning for visse varer, der er anført i bilag II til traktaten ⁽¹⁾, og bør derfor fjernes herfra.
- (7) Der bør anvendes handelsnormer, især for så vidt angår definition, kvalitet, klassificering, størrelsessortering, emballering, indpakning, oplagring, transport, præsentation, afsætning og mærkning, for visse produkter, så markedet kan få forsyninger af produkter af ensartet og tilfredsstillende kvalitet. Desuden kan der være behov for at vedtage særlige foranstaltninger, især tidssvarende analysemetoder og andre foranstaltninger til bestemmelse af de pågældende normers kendetegn, for at undgå svindel med kvaliteten og ægtheden af de produkter, forbrugerne præsenteres for, og eventuelle deraf følgende væsentlige forstyrrelser af markedet.
- (8) For øjeblikket fastsætter Rådets direktiv 2001/112/EF af 20. december 2001 om frugtsaft og visse lignende produkter bestemt til konsum ⁽²⁾ og Rådets direktiv 2001/113/EF af 20. december 2001 om marmelade og frugtgelé samt kastanje creme bestemt til konsum ⁽³⁾ særlige bestemmelser vedrørende fremstillingen, sammensætningen og mærkningen af disse produkter. Disse bestemmelser er dog ikke helt tidssvarende for så vidt angår udviklingen i de relevante internationale normer og bør derfor ændres for at give mulighed for en ajourføring.
- (9) Ved produktionen og afsætningen af frugt og grøntsager bør der tages hensyn til miljøet, både i forbindelse med dyrkningsmetoder, forvaltning af udtjent materiale og bortskaffelse af produkter, som er tilbagekøbt fra markedet, og der bør navnlig tages hensyn til beskyttelse af vandkvaliteten, opretholdelse af den biologiske mangfoldighed samt landskabspleje.
- (10) Producentorganisationerne udgør basisaktørerne i frugt- og grøntsagsordningen, som de varetager en decentraliseret forvaltning af. Da efterspørgslen i stigende grad koncentrerer, er det fortsat en økonomisk nødvendighed, at udbuddet koncentrerer gennem disse organisationer for at styrke producenterens markedsposition. Sammenslutningen bør ske på frivilligt grundlag og motiveres af den fordel, der kan opnås på grund af omfanget og effektiviteten af de tjenester, producentorganisationerne kan yde deres medlemmer. Da producentorganisationer udelukkende handler i deres medlemmers interesse, bør de anses for at handle i deres medlemmers navn og på deres vegne i økonomiske anliggender.
- (11) Erfaringen har vist, at producentorganisationer er det rigtige værktøj til at samle udbuddet. Producentorganisationerne er dog ikke lige udbredt i alle medlemsstaterne. For at gøre producentorganisationerne mere attraktive bør der fastsættes bestemmelser for så vidt muligt at få dem til at fungere mere fleksibelt. Flexibiliteten bør især vedrøre producentorganisationens produktudbud, det tilladte omfang af direkte salg og udvidelsen af reglerne til at omfatte producenter, der ikke er medlemmer, ligesom det bør tillades sammenslutninger af producentorganisationer at udføre alle former for aktiviteter, der udføres af medlemmerne, og det bør tillades at outsource aktiviteter, herunder til datterselskaber, i begge tilfælde på de nødvendige betingelser.
- (12) En medlemsstat bør ikke anerkende en producentorganisation som værende i stand til at bidrage til virkeliggørelsen af den fælles markedsordnings mål, medmindre organisationen ved sine vedtægter forpligter sig selv og sine medlemmer til at overholde en række bestemmelser. For at sikre driftsfondenes eksistens og korrekte funktion bør producentorganisationerne normalt overtage hele den pågældende frugt- og grøntsagsproduktion fra deres medlemmer.
- (13) Ønsker producentsammenslutninger i medlemsstater, der tiltrådte Den Europæiske Union den 1. maj 2004 eller senere, at opnå status som producentorganisation efter denne forordning, bør der kunne indrømmes dem en overgangsperiode, i hvilken der kan ydes finansiel støtte fra medlemsstaten og fra Fællesskabet, såfremt producentsammenslutningerne påtager sig og overholder visse forpligtelser.
- (14) For at sikre, at producentorganisationerne handler ansvarligt, især i forbindelse med deres finansielle beslutninger, og at de offentlige midler, organisationerne får tildelt, udnyttes langsigtet, bør det fastsættes, på hvilke betingelser disse midler kan anvendes. Medfinansiering af driftsfonde, som etableres af producentorganisationerne, er en hensigtsmæssig løsning. I særlige tilfælde bør der tillades yderligere finansieringsmuligheder. For at styre Fællesskabets udgifter bør der lægges loft over støtten til de producentorganisationer, som opretter en driftsfond.

⁽¹⁾ EFT L 151 af 30.6.1968, s. 16. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 865/2004 (EUT L 161 af 30.4.2004, s. 97. Berigtiget i EUT L 206 af 9.6.2004, s. 37).

⁽²⁾ EFT L 10 af 12.1.2002, s. 58.

⁽³⁾ EFT L 10 af 12.1.2002, s. 67. Ændret ved direktiv 2004/84/EF (EUT L 219 af 19.6.2004, s. 8).

- (15) I områder, hvor producenterne kun er organiseret i ringe grad, bør der kunne ydes supplerende national finansiel støtte. For medlemsstater, der er særligt ugunstigt stillet i strukturel henseende, bør Fællesskabet kunne refundere denne støtte.
- (16) For at forenkle ordningen og reducere udgifterne til den kan det være nyttigt så vidt muligt at harmonisere procedurerne og reglerne for udgifternes berettigelse til refusion gennem driftsfonde med procedurerne og reglerne for landdistrikt-sudviklingsprogrammerne, ved at kræve, at medlemsstaterne udarbejder en national strategi for driftsprogrammer.
- (17) For at styrke producentorganisationerne eller sammenslutningerne heraf yderligere og for at sikre, at markedet har den ønskede stabilitet, bør medlemsstaterne på bestemte betingelser kunne pålægge alle de producenter i et område, der ikke er medlem, at følge de regler, som organisationen eller sammenslutningen i det pågældende område har fastsat for sine medlemmer, især reglerne for produktion, afsætning og miljøbeskyttelse. Nogle af de udgifter, der er forbundet med reglernes udvidede anvendelse, bør, når de er dokumenteret, kunne pålægges de pågældende producenter, eftersom disse drager fordel af virkningerne. Økologiske producenter bør dog ikke pålægges at følge reglerne, medmindre en betydelig del af dem selv ønsker det. Det er nødvendigt at tillade hurtig udvidelse af sådanne regler vedrørende kriseforebyggelses- og krisestyringsforanstaltninger med henblik på hurtig imødegåelse af kriser.
- (18) En række heterogene støtteordninger for frugt og grøntsager blev indført ved forordning (EF) nr. 2200/96, (EF) nr. 2201/96 og (EF) nr. 2202/96. På grund af ordningernes antal og forskelligartethed er de blevet komplicerede at forvalte. I disse ordninger, der var rettet mod visse frugter og grøntsager, kunne der ikke i fuldt omfang tages højde for de regionale produktionsvilkår, og de omfattede ikke alle frugter og grøntsager. Der bør derfor findes et andet værktøj til at støtte frugt- og grøntsagsproducenterne.
- (19) Desuden var støtteordningerne for frugt og grøntsager ikke fuldstændigt integreret i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik's ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere⁽¹⁾. Det har resulteret i, at disse ordninger er blevet komplekse og usmidig at forvalte.
- (20) For at opnå en mere målrettet og samtidig fleksibel støtteordning for frugt og grøntsager og også af forenklingshensyn bør de gældende støtteordninger derfor ophæves, og frugt og grøntsager bør indarbejdes fuldstændigt i den ordning, som blev indført ved forordning (EF) nr. 1782/2003. Med henblik herpå bør landbrugere, der producerede frugt og grøntsager i referenceperioden, kunne omfattes af enkeltbetalingsordningen. Medlemsstaterne bør også fastsætte referencebeløb og det antal hektar, der er støtteberettigede i henhold til enkeltbetalingsordningen, på grundlag af en repræsentativ periode, der er relevant for markedet for de enkelte frugter og grøntsager, og passende mål og ikke diskriminerende kriterier. Arealer, der er beplantet med frugt og grøntsager, herunder permanent beplantede frugt- og grøntsagsarealer samt planteskoler, bør kunne omfattes af enkeltbetalingsordningen. De nationale lofter bør ændres i overensstemmelse hermed. For at give de berørte sektorer tid til at tilpasse sig deres indlemmelse i enkeltbetalingsordningen bør der indføres overgangsperioder. Navnlige bør der være mulighed for afkoblede betalinger for frugt og grøntsager og midlertidig koblet arealstøtte for visse produkter bestemt til forarbejdning, som var støtteberettigede under de eksisterende støtteordninger, samt jordbær og hindbær. For sidstnævnte produkters vedkommende kan der også gives supplerende national støtte oven i fællesskabsstøtten. Kommissionen bør også kunne vedtage gennemførelsesbestemmelser og de fornødne overgangsforanstaltninger med hensyn til ovenstående.
- (21) Produktionen af frugt og grøntsager er uforudsigelig, og produkterne er fordærvelige. Selv ikke alt for store overskud på markedet kan medføre væsentlige forstyrrelser. Der er gennemført ordninger for tilbagekøb fra markedet, men de har vist sig noget komplicerede at forvalte. Der bør indføres en række yderligere krisestyringsforanstaltninger, der er så lette at anvende som muligt. Under disse omstændigheder synes det at være bedst, at alle disse foranstaltninger integreres i producentorganisationernes driftsprogrammer, og det skulle også være med til at gøre producentorganisationerne mere attraktive for producenterne. For at krisestyringsforanstaltninger kan udvides til producenter, der ikke er medlem af producentorganisationer, bør medlemsstaterne imidlertid i en overgangsperiode bemyndiges til at yde statsstøtte i sådanne tilfælde. Støtten bør dog være mindre end den, medlemmerne af producentorganisationen modtager, så det bliver attraktivt at være medlem. Ved afslutningen af overgangsperioden bør det undersøges, hvordan denne statsstøtte har fungeret.
- (22) Integreringen af spisekartofler i ordningen omhandlet i forordning (EF) nr. 1782/2003 forudsætter, at traktatens bestemmelser om statsstøtte også anvendes på spisekartofler, for at det indre marked baseret på fælles priser kan fungere korrekt, idet der dog bør indføres en overgangsperiode, så sektoren kan tilpasse sig.
- (23) I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 2826/2000 af 19. december 2000 om oplysningskampagner og salg fremstød for landbrugsprodukter på det indre marked⁽²⁾ ydes der EF-tilskud på op til 50 % til visse salg fremstød. For at fremme forbruget af frugt og grøntsager blandt børn i uddannelsesinstitutioner bør denne procentdel forhøjes i forbindelse med sådanne fremstød for frugt og grøntsager.

⁽¹⁾ EUT L 270 af 21.10.2003, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 552/2007 (EUT L 131 af 23.5.2007, s. 10).

⁽²⁾ EFT L 328 af 23.12.2000, s. 2. Ændret ved forordning (EF) nr. 2060/2004 (EUT L 357 af 2.12.2004, s. 3).

- (24) Brancheorganisationer, der er dannet på initiativ af individuelle eller allerede sammensluttede erhvervsdrivende, og som repræsenterer en betydelig del af erhvervs-kategorierne inden for frugt- og grøntsagssektoren, kan bidrage til en bedre hensyntagen til de faktiske forhold på markedet og fremme en udvikling i den økonomiske adfærd, der tilsigter en forbedring af indberetningen af produktionsdata, navnlig for så vidt angår tilrettelæggelsen af produktionen samt præsentationen og afsætningen af produkterne. Da disse brancheorganisationers virke generelt kan bidrage til, at målene i traktatens artikel 33 og navnlig i denne forordning nås, bør medlemsstaterne, når de forskellige former for indsats er fastlagt, have mulighed for specifikt at anerkende de organisationer, der godtgør, at de er tilstrækkeligt repræsentative, og som gennemfører aktioner, der er gunstige for disse mål. Bestemmelserne om udvidet anvendelse af de regler, producentorganisationerne eller sammenslutningerne heraf har fastsat, og om deling af de udgifter, som denne udvidede anvendelse medfører, bør også gælde for brancheorganisationer, da der sigtes mod tilsvarende mål.
- (25) Oprettelsen af et enhedsmarked i Fællesskabet forudsætter, at der indføres en ordning for samhandelen med tredjelands. Samhandelsordningen bør omfatte importtold og bør i princippet stabilisere EF-markedet. Samhandelsordningen bør være baseret på de aftaler, der er indgået ved de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden.
- (26) For at indgangsprisordningen kan anvendes på frugt og grøntsager, skal der vedtages særlige bestemmelser for at tage hensyn til Fællesskabets internationale forpligtelser.
- (27) For at samhandelen med landbrugsprodukter med tredjelands kan overvåges, kan det for nogle produkters vedkommende være påkrævet, at der indføres en import- og eksportlicensordning, der indbefatter sikkerhedsstillelse, for at sikre, at de transaktioner, som der udstedes licenser for, rent faktisk gennemføres. Kommissionen bør derfor bemyndiges til at indføre licensordninger for disse produkter.
- (28) For at undgå eller afhjælpe skadelige virkninger på fællesskabsmarkedet, der måtte opstå som følge af import af bestemte landbrugsprodukter, bør der erlægges en tillægstold ved import af sådanne produkter, hvis visse betingelser er opfyldt.
- (29) Kommissionen bør på visse betingelser have beføjelse til at åbne og forvalte toldkontingenter, der følger af internationale aftaler indgået i henhold til traktaten eller af andre retsakter vedtaget af Rådet.
- (30) På grund af toldordningen kan alle andre beskyttelsesforanstaltninger ved Fællesskabets ydre grænser undværes. I undtagelsestilfælde kan den ordning, der er indført for det indre marked, og toldordningen dog vise sig at være utilstrækkelige. For at fællesskabsmarkedet i sådanne tilfælde ikke skal være sårbart over for eventuelle forstyrrelser, bør Fællesskabet hurtigt kunne træffe alle nødvendige foranstaltninger. Disse foranstaltninger bør være i overensstemmelse med Fællesskabets internationale forpligtelser.
- (31) For at disse samhandelsordninger kan fungere korrekt, bør der åbnes mulighed for at regulere eller, når markeds-situationen kræver det, forbyde anvendelsen af proceduren for aktiv eller passiv forædling.
- (32) For fortsat at kunne danne retsgrundlag for eksportrestitutionsordninger for sukker, som er indeholdt i visse forarbejdede frugter og grøntsager, jf. artikel 16, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 2201/96, bør listen over de berørte produkter tilføjes på listen i bilag VII til Rådets forordning (EF) nr. 318/2006 af 20. februar 2006 om den fælles markedsordning for sukker ⁽¹⁾.
- (33) Direktiv 2001/112/EF og 2001/113/EF og forordning (EØF) nr. 827/68, (EF) nr. 2200/96, (EF) nr. 2201/96, (EF) nr. 2826/2000, (EF) nr. 1782/2003 og (EF) nr. 318/2006 bør ændres i overensstemmelse hermed.
- (34) Da de fælles markeder for landbrugsprodukter er under konstant udvikling, bør medlemsstaterne og Kommissionen holde hinanden underrettet om relevante udviklingstendenser.
- (35) Der er risiko for, at enhedsmarkedet, som er baseret på fælles priser, ikke vil fungere efter hensigten, hvis der ydes statsstøtte. Derfor bør traktatens bestemmelser om statsstøtte generelt gælde for de produkter, der er omfattet af denne forordning. Der bør dog åbnes mulighed for engangsydelse af statsstøtte til tomatforarbejdningssektoren i Italien og Spanien for at støtte dens tilpasning til bestemmelserne i denne forordning.
- (36) Medlemsstaternes udgifter i forbindelse med de forpligtelser, der følger af anvendelsen af denne forordning, bør finansieres af Fællesskabet i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 af 21. juni 2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik ⁽²⁾.
- (37) Ifølge frugt- og grøntsagsordningen er der visse forpligtelser, der skal overholdes. For at sikre, at de overholdes, er der behov for kontrol og anvendelse af sanktioner, hvis forpligtelserne ikke overholdes. Kommissionen bør derfor have beføjelse til at indføre regler herfor, herunder regler for

⁽¹⁾ EUT L 58 af 28.2.2006, s. 1. Ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 247/2007 (EUT L 69 af 9.3.2007, s. 3).

⁽²⁾ EUT L 209 af 11.8.2005, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 378/2007 (EUT L 95 af 5.4.2007, s. 1).

inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb og medlemsstaternes indberetningsforpligtelser. Under den nye ordning er det særlige inspektørkorps i frugt- og grøntsagssektoren ikke længere nødvendigt og bør derfor afskaffes.

- (38) Den støtteordning, der blev indført ved forordning (EF) nr. 2202/96 skal ophæves. Nævnte forordning har dermed ikke længere noget formål og bør derfor ophæves.
- (39) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾.
- (40) Af forenklingshensyn bør de separate komitéer for friske frugter og grøntsager og forarbejdede frugter og grøntsager ophæves og afløses af en fælles komité for frugt og grøntsager, nedsat ved forordning (EF) nr. 2200/96.
- (41) Overgangen fra de gældende ordninger til ordningerne i denne forordning kan forårsage problemer, som ikke behandles i denne forordning. For at løse sådanne problemer bør Kommissionen kunne vedtage overgangsforanstaltninger. Endvidere bør der fastsættes bestemmelser om fortsat anerkendelse af producentorganisationer og sammenslutninger heraf, som er anerkendt efter forordning (EF) nr. 2200/96, og eventuel fortsættelse af driftsprogrammer, som er godkendt efter nævnte forordning, samt tilsvarende bestemmelser om producentsammenslutninger, som er anerkendt efter forordning (EF) nr. 2200/96, og deres anerkendelsesplaner.
- (42) Denne forordning bør generelt anvendes fra den 1. januar 2008. For at undgå at afbryde støtteordningerne for forarbejdede frugter og grøntsager og citrusfrugter midt i produktionsåret, bør støtteordningerne dog gælde indtil udgangen af produktionsåret 2007/2008 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I

INDLEDENDE BESTEMMELSER

Artikel 1

Anvendelsesområde

Ved denne forordning fastsættes der særlige regler for de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2200/96 og artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2201/96.

Afsnit III og IV i nærværende forordning gælder dog kun for de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2200/96, og/eller produkter, der udelukkende er bestemt for forarbejdning.

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23. Ændret ved afgørelse 2006/512/EF (EUT L 200 af 22.7.2006, s. 11).

Artikel 43 gælder også for kartofler, friske eller kølede, henhørende under KN-kode 0701.

AFSNIT II

KLASSIFICERING AF PRODUKTER

Artikel 2

Handelsnormer

1. De produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2200/96, som er bestemt til at blive solgt friske til forbrugeren, kan kun markedsføres, hvis de er af sund, sædvanlig handelskvalitet, og hvis oprindelseslandet er angivet.
2. Kommissionen kan fastsætte handelsnormer for et eller flere af de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2200/96 og artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2201/96.
3. Kommissionen skal i den forbindelse tage hensyn til de standardanbefalinger, som De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europa (UNECE) har vedtaget.
4. De handelsnormer, der er nævnt i stk. 1 og 2:
 - a) finder anvendelse på alle trin af markedsføringen, herunder import og eksport, medmindre Kommissionen har fastsat andre bestemmelser
 - b) fastsættes især under hensyntagen til de pågældende produkters kendetegn, behovet for at sikre, at produkterne kan afsættes på markedet uden problemer, og forbrugernes interesse i at modtage passende og transparent produktinformation, navnlig hvad angår produktets oprindelsesland, klasse og eventuelt sort (eller handelstype)
 - c) kan især vedrøre kvalitet, klassificering, størrelsessortering, emballering, indpakning, oplagring, transport, præsentation, afsætning og mærkning.
5. Indehavere af produkter, som der er fastsat handelsnormer for, må kun udstille eller udbyde dem til salg eller levere eller i øvrigt bringe dem i handelen inden for Fællesskabet, såfremt de er i overensstemmelse med disse normer. Produktindehaveren er ansvarlig for overensstemmelse med normerne.
6. Medlemsstaterne kontrollerer selektivt på grundlag af en risikoanalyse, om produkterne er i overensstemmelse med handelsnormerne, jf. dog eventuelle særlige bestemmelser, som Kommissionen kan vedtage i henhold til artikel 42. Kontrollen skal finde sted forud for transporten fra dyrkningsområderne i forbindelse med produkternes emballering eller ved deres indladning. For produkter fra tredjelande finder kontrollen sted inden overgangen til fri omsætning.

7. Indtil der vedtages nye handelsnormer, finder de handelsnormer, der er udarbejdet i medfør af forordning (EF) nr. 2200/96 og forordning (EF) nr. 2201/96, fortsat anvendelse.

AFSNIT III

PRODUCENTORGANISATIONER

KAPITEL I

Krav og anerkendelse

Artikel 3

Krav

1. I denne forordning forstås ved en »producentorganisation« en juridisk person eller klart defineret del af en juridisk person, som overholder følgende krav:

- a) den er oprettet på initiativ af landbrugere, jf. artikel 2, litra a), i forordning (EF) nr. 1782/2003, som dyrker et eller flere af de produkter, som er nævnt i artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2200/96, og/eller produkter, som udelukkende er bestemt for forarbejdning
- b) den har til formål at anvende dyrkningsformer, produktionsmetoder og affaldshåndteringer, der er miljøvenlige, navnlig for at beskytte kvaliteten af vandet, jorden og landskabet og bevare og fremme den biologiske mangfoldighed
- c) den har et eller flere af følgende formål:
 - i) at sikre, at produktionen planlægges og tilpasses efter efterspørgslen, navnlig hvad angår kvalitet og mængde
 - ii) at koncentrere udbuddet og markedsføringen af medlemmernes produktion
 - iii) at optimere produktionsomkostningerne og stabilisere producentpriserne
- d) dens vedtægter fastsætter de særlige krav, der er omhandlet i stk. 2, og
- e) den er anerkendt af den pågældende medlemsstat i henhold til artikel 4.

2. Producentorganisationens vedtægter forpligter bl.a. de tilsluttede producenter til:

- a) at følge de regler, producentorganisationen har vedtaget for indberetning af produktionsdata og for produktion, afsætning og miljøbeskyttelse
- b) kun at være medlem af én producentorganisation for så vidt angår en given bedrifts produktion af et hvilket som helst af de produkter, som er nævnt i stk. 1, litra a)

- c) at afsætte hele deres produktion af det pågældende produkt gennem producentorganisationen
- d) at give producentorganisationen de oplysninger, den ønsker til statistiske formål, og som bl.a. kan vedrøre areal, høst, udbytte og direkte salg
- e) at betale de vedtægtsbestemte finansielle bidrag til iværksættelse og finansiering af driftsfonden, jf. artikel 8.

3. Uanset stk. 2, litra c), kan tilsluttede producenter, såfremt producentorganisationen tillader det, og på vilkår, som producentorganisationen fastsætter:

- a) sælge en fastsat procentdel af deres produktion og/eller produkter fra deres bedrift og/eller uden for deres bedrift direkte til forbrugerne til deres personlige brug, idet medlemsstaterne fastsætter procentdelen til mindst 10 %
- b) selv eller gennem en anden producentorganisation, der er udpeget af deres egen producentorganisation, afsætte produkter, som udgør en beskedent mængde i forhold til den produktionsmængde, der kan afsættes gennem deres egen producentorganisation
- c) selv eller gennem en anden producentorganisation, der er udpeget af deres egen organisation, afsætte produkter, som på grund af deres kendetegn ikke normalt hører med til deres egen producentorganisations forretningsmæssige aktiviteter.

4. Producentorganisationens vedtægter indeholder også bestemmelser om:

- a) nærmere regler for fastlæggelse, vedtagelse og ændring af bestemmelserne i stk. 2
- b) at medlemmerne skal erlægge de finansielle bidrag, der er nødvendige til at finansiere producentorganisationen
- c) at medlemmerne kan føre demokratisk kontrol med producentorganisationen og dens beslutninger
- d) sanktioner såvel for overtrædelse af de vedtægtsbestemte forpligtelser, bl.a. manglende betaling af finansielle bidrag, som for overtrædelse af producentorganisationens regler
- e) optagelse af nye medlemmer, herunder en minimumsperiode for medlemskab
- f) de regnskabsmæssige og budgetmæssige regler, der kræves, for at organisationen kan fungere.

5. Producentorganisationer anses for at handle i deres medlemmers navn og på deres vegne i økonomiske anliggender.

Artikel 4

Anerkendelse

1. Medlemsstaterne anerkender de i artikel 3, stk. 1 omhandlede producentorganisationer, der anmoder om en sådan anerkendelse, forudsat at:

- a) de opfylder betingelserne i artikel 3 og fremlægger relevant bevis herfor
- b) de har et mindsteantal medlemmer og dækker en mindstemængde eller -værdi af markedsegnet produktion, som medlemsstaterne skal fastsætte, og fremlægger relevant dokumentation herfor
- c) de frembyder tilstrækkelig garanti med hensyn til gennemførelsen, varigheden og effektiviteten af deres indsats og koncentrationen af udbuddet, hvorefter medlemsstaterne kan beslutte, hvilke af deres produkter eller grupper af produkter, jf. artikel 3, stk. 1, litra a), der bør omfattes af producentorganisationen
- d) de reelt gør det muligt for deres medlemmer at opnå fornøden teknisk bistand til anvendelse af miljøvenlige dyrkningsmetoder
- e) de om nødvendigt reelt stiller tekniske faciliteter til rådighed til indsamling, oplagring, emballering og afsætning af produkterne
- f) de sikrer en passende handels- og regnskabsmæssig forvaltning af de opgaver, de påtager sig, og
- g) de ikke indtager en dominerende stilling på et bestemt marked, medmindre det er nødvendigt for at nå målene i traktatens artikel 33.

2. Medlemsstaterne

- a) træffer beslutning om at anerkende en producentorganisation senest tre måneder efter, at der er indgivet ansøgning med den relevante dokumentation
- b) kontrollerer regelmæssigt, om producentorganisationerne overholder dette afsnit, og anvender i tilfælde af misligholdelse eller uregelmæssigheder i forbindelse med denne forordning sanktioner over for disse organisationer og træffer om nødvendigt beslutning om at tilbagekalde anerkendelsen
- c) giver en gang om året Kommissionen meddelelse om alle beslutninger om udstedelse, nægtelse eller tilbagekaldelse af anerkendelser.

Artikel 5

Sammenslutninger af producentorganisationer

En sammenslutning af producentorganisationer oprettes på initiativ af anerkendte producentorganisationer og kan udføre alle de aktiviteter, der henhører under en producentorganisation

som omhandlet i denne forordning. Med henblik herpå kan medlemsstaterne efter anmodning anerkende en sammenslutning af producentorganisationer, hvis:

- a) medlemsstaterne finder, at sammenslutningen reelt kan udføre disse aktiviteter, og
- b) sammenslutningen ikke indtager en dominerende stilling på et bestemt marked, medmindre det er nødvendigt for at nå målene i traktatens artikel 33.

Artikel 3, stk. 5, finder tilsvarende anvendelse på handlinger foretaget af producentsammenslutninger.

Artikel 6

Udlicitering

Medlemsstaterne kan tillade en anerkendt producentorganisation eller en anerkendt sammenslutning af producentorganisationer at udlicitere alle dens aktiviteter, herunder til datterselskaber, forudsat at den over for medlemsstaten på fyldestgørende vis dokumenterer, at dette er en hensigtsmæssig måde at nå den pågældende producentorganisationens eller sammenslutningens mål på.

Artikel 7

Producentsammenslutninger

1. I denne forordning forstås ved en »producentsammenslutning« en juridisk person eller klart defineret del af en juridisk person, der er oprettet på initiativ af landbrugere som defineret i artikel 2, litra a), i forordning (EF) nr. 1782/2003, der dyrker et eller flere af de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2200/96, og/eller produkter, der udelukkende er bestemt for forarbejdning, med henblik på at blive anerkendt som producentorganisation.

Producentsammenslutninger i medlemsstater, der tiltrådte Den Europæiske Union den 1. maj 2004 eller senere, eller i Fællesskabets regioner i den yderste periferi, jf. artikel 299, stk. 2, i traktaten, eller på de mindre øer i Det Ægæiske Hav, jf. artikel 1, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1405/2006 ⁽¹⁾, kan indrømmes en overgangsperiode til at opfylde betingelserne for anerkendelse i artikel 4.

Med henblik herpå forelægger disse producentsammenslutninger medlemsstaten en anerkendelsesplan med en tidsplan, hvis godkendelse bevirker, at den overgangsperiode, som er nævnt i andet afsnit, begynder, idet godkendelsen gælder som en foreløbig anerkendelse. Overgangsperioden kan ikke være længere end fem år.

2. Inden anerkendelsesplanen godkendes, underretter medlemsstaterne Kommissionen om deres hensigt og de finansielle følger heraf.

3. I overgangsperioden kan medlemsstaterne yde producentsammenslutningerne:

- a) støtte for at fremme deres oprettelse og forenkle deres administration

⁽¹⁾ EUT L 265 af 26.9.2006, s. 1.

b) støtte, som ydes direkte eller gennem kreditinstitutter, til delvis dækning af de investeringer, der er nødvendige for anerkendelsen, og som er opført som sådanne i den anerkendelsesplan, der er nævnt i stk. 1, tredje afsnit.

4. Den i stk. 3 omhandlede støtte refunderes af Fællesskabet efter de bestemmelser, der vedtages i medfør af artikel 42, litra b), nr. ii).

5. Den i stk. 3, litra a), omhandlede støtte fastslås for hver producentsammenslutning på grundlag af den afsatte produktion og beløber sig i det første, andet, tredje, fjerde og femte år til:

- a) henholdsvis 10 %, 10 %, 8 %, 6 % og 4 % af værdien af den afsatte produktion hvad angår producentsammenslutningerne i de medlemsstater, der tiltrådte Den Europæiske Union den 1. maj 2004 eller senere, og
- b) henholdsvis 5 %, 5 %, 4 %, 3 % og 2 % af værdien af den afsatte produktion hvad angår producentsammenslutningerne i Fællesskabets regioner i den yderste periferi, jf. artikel 299, stk. 2, i traktaten, eller på de mindre øer i Det Ægæiske Hav, jf. artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1405/2006.

Disse satser kan nedsættes i forhold til værdien af den afsatte produktion, som overstiger en tærskel. Der kan fastsættes et loft over den støtte, der i et givet år betales til en producentsammenslutning.

KAPITEL II

Driftsfonde og driftsprogrammer

Artikel 8

Driftsfonde

1. Producentorganisationer kan oprette en driftsfond. Fonden finansieres af:

- a) finansielle bidrag fra medlemmerne eller producentorganisationen selv
- b) finansiel støtte fra Fællesskabet til producentorganisationer.

2. Driftsfondene anvendes kun til finansiering af driftsprogrammer, som medlemsstaterne har godkendt i henhold til artikel 13.

Artikel 9

Driftsprogrammer

1. Driftsprogrammerne skal have to eller flere af de mål, der er nævnt i artikel 3, stk. 1, litra c), eller et af følgende mål:

- a) at planlægge produktionen
- b) at forbedre produkternes kvalitet
- c) at øge produkternes handelsværdi

d) at iværksætte salgsfremmende foranstaltninger for produkterne, uanset om de er i frisk eller forarbejdet form

e) at fremme miljøforanstaltninger og miljøvenlige produktionsmetoder, herunder økologisk landbrug

f) kriseforebyggelse og -styring.

2. Kriseforebyggelse og -styring går ud på at undgå og at håndtere kriser på frugt- og grøntsagsmarkederne og omfatter i den forbindelse:

- a) tilbagekøb fra markedet
- b) grøn høst eller undladt høst af frugt og grøntsager
- c) salgsfremme og kommunikation
- d) uddannelsesforanstaltninger
- e) høstforsikring
- f) støtte til dækning af administrationsomkostningerne ved oprettelse af gensidige fonde.

Kriseforebyggelses- og krisestyringsforanstaltninger, herunder tilbagebetaling af hovedstol og renter, herunder tredje afsnit, må højst tegne sig for en tredjedel af de udgifter, der afholdes inden for rammerne af driftsprogrammet.

For at finansiere kriseforebyggelses- og krisestyringsforanstaltninger kan producentorganisationer optage lån på kommercielle vilkår. I så fald kan tilbagebetalingen af hovedstolen og renterne på disse lån indgå i driftsprogrammet og således være berettiget til finansiel støtte fra Fællesskabet i henhold til artikel 10. Enhver specifik aktion som led i kriseforebyggelse og krisestyring finansieres enten via sådanne lån eller direkte, men ikke på begge måder.

3. Medlemsstaterne sørger for, at

- a) driftsprogrammerne omfatter to eller flere miljøforanstaltninger, eller
- b) mindst 10 % af udgifterne under det operationelle program omfatter miljøforanstaltninger.

Miljøforanstaltningerne skal opfylde kravene til betalinger for miljøvenligt landbrug, jf. artikel 39, stk. 3, første afsnit, i Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 af 20. september 2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) ⁽¹⁾.

Hvis mindst 80 % af de producenter, som er tilsluttet en produktionsorganisation, er omfattet af et eller flere identiske tilsagn som led i miljøvenligt landbrug i henhold til denne bestemmelse, regnes hvert af disse tilsagn som en miljøforanstaltning, jf. første afsnit, litra a).

⁽¹⁾ EUT L 277 af 21.10.2005, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2012/2006 (EUT L 384 af 29.12.2006, s. 8).

Støtten til de miljøforanstaltninger, der er omhandlet i første afsnit, dækker de ekstraomkostninger og det indkomstab, der følger af denne foranstaltning.

4. Stk. 3 finder først anvendelse i Bulgarien og Rumænien fra den 1. januar 2011.

5. Investeringer, der øger miljøbelastningen, er kun tilladt, hvis der er truffet effektive foranstaltninger til at beskytte miljøet mod belastningen.

Artikel 10

Finansiell støtte fra Fællesskabet

1. Den finansielle støtte fra Fællesskabet er lig med de finansielle bidrag, jf. artikel 8, stk. 1, litra a), som reelt er betalt, idet den dog begrænses til 50 % af de udgifter, der reelt er afholdt.

2. Den finansielle støtte fra Fællesskabet kan højst udgøre 4,1 % af værdien af hver producentorganisations afsatte produktion.

Den procentdel kan dog forhøjes til 4,6 % af værdien af den afsatte produktion, forudsat at det beløb, der overstiger 4,1 % af værdien af den afsatte produktion, udelukkende anvendes til kriseforebyggelses- og krisestyingsforanstaltninger.

3. Efter anmodning fra en producentorganisation fastsættes den procentdel, der er omhandlet i stk. 1, til 60 % for et driftsprogram eller en del af et driftsprogram, såfremt det opfylder mindst en af følgende betingelser:

- a) det forelægges af flere fællesskabsproducentorganisationer, der udøver deres virksomhed i forskellige medlemsstater, for tværnationale foranstaltninger
- b) det forelægges af en eller flere producentorganisationer for foranstaltninger, der skal gennemføres af en branche
- c) det vedrører kun særlig støtte til produktion af økologiske produkter, som er omfattet af Rådets forordning (EØF) nr. 2092/91 af 24. juni 1991 om økologisk produktionsmetode for landbrugsprodukter og om angivelse heraf på landbrugsprodukter og levnedsmidler ⁽¹⁾
- d) det forelægges af en producentorganisation i en af de medlemsstater, der tiltrådte Den Europæiske Union den 1. maj 2004 eller senere, for foranstaltninger, der afsluttes senest ved udgangen af 2013
- e) det er det første, der er forelagt af en anerkendt producentorganisation, som er lagt sammen med en anden anerkendt producentorganisation
- f) det er det første, der skal forelægges af en anerkendt sammenslutning af producentorganisationer

⁽¹⁾ EFT L 198 af 22.7.1991, s. 1. Ophævet pr. 1.1.2009 ved forordning (EF) nr. 834/2007 (EUT L 189 af 20.7.2007, s. 1).

g) det forelægges af producentorganisationer i medlemsstater, hvor producentorganisationerne afsætter under 20 % af frugt- og grøntsagsproduktionen

h) det forelægges af en producentorganisation i en af Fællesskabets regioner i den yderste periferi

i) det omfatter kun specifik støtte til foranstaltninger, der fremmer børns forbrug af frugt og grøntsager i uddannelsesinstitutioner.

4. Den procentdel, der er omhandlet i stk. 1, er 100 % ved tilbagekøb af frugt og grøntsager fra markedet, der ikke må overstige 5 % af hver producentorganisations afsatte produktionsmængde, og som afhændes:

- a) ved gratis uddeling til velgørende institutioner eller stiftelser, der har medlemsstaternes godkendelse til at tage sig af personer, som i henhold til deres lands lovgivning har ret til offentlig understøttelse, navnlig fordi de ikke råder over tilstrækkelige midler til deres underhold
- b) ved gratis uddeling til fængsler, skoler og offentlige uddannelsesinstitutioner og feriekolonier, hospitaler og alderdomshjem, som medlemsstaterne udpeger, idet de træffer de nødvendige foranstaltninger, så disse mængder uddeles som supplement til de mængder, disse institutioner normalt indkøber.

Artikel 11

National finansiell støtte

1. I de områder af medlemsstaterne, hvor producenterne kun er organiseret i ringe grad, kan medlemsstaterne, på behørigt begrundet anmodning, af Kommissionen få adgang til at yde producentorganisationerne en national finansiell støtte, som ikke må overstige 80 % af de finansielle bidrag, der er omhandlet i artikel 8, stk. 1, litra a). Denne støtte skal lægges til driftsfonden.

I de områder af medlemsstater, hvor under 15 % af frugt- og grøntsagsproduktionens værdi afsættes gennem producentorganisationer, og hvor frugt- og grøntsagsproduktionen udgør mindst 15 % af den samlede landbrugsproduktion, kan den støtte, der er nævnt i første afsnit, efter anmodning fra vedkommende medlemsstat refunderes af Fællesskabet.

2. Traktatens artikel 87, 88 og 89 finder ikke anvendelse på national finansiell støtte, som er godkendt i henhold til stk. 1.

Artikel 12

Nationale regler og national strategi for driftsprogrammer

1. Medlemsstaterne fastsætter nationale regler for udarbejdelse af betingelserne for de i artikel 9, stk. 3, omhandlede foranstaltninger. Ifølge disse regler skal sådanne foranstaltninger opfylde de relevante krav i forordning (EF) nr. 1698/2005, herunder kravene i denne forordnings artikel 5 om komplementaritet, sammenhæng og overensstemmelse.

Medlemsstaterne sender udkastet til disse regler til Kommissionen, som kan kræve det ændret inden for tre måneder, hvis den konstaterer, at udkastet ikke gør det muligt at nå de mål, der er fastsat i traktatens artikel 174 og i Det Europæiske Fællesskabs sjette miljøhandlingsprogram⁽¹⁾. Investeringer på individuelle bedrifter, der støttes af driftsprogrammer, skal også overholde disse mål.

2. Medlemsstaterne udarbejder en national strategi for bæredygtige driftsprogrammer inden for frugt- og grøntsagssektoren. En sådan strategi skal omfatte følgende:

- a) en analyse af situationen med hensyn til styrker og svagheder og udviklingspotentiale
- b) en begrundelse for de valgte prioriteter
- c) driftsprogrammets og instrumenters mål samt resultatindikatorer
- d) vurdering af driftsprogrammer
- e) producentorganisationernes indberetningsforpligtelser.

Den nationale strategi skal også omfatte de nationale regler, jf. stk. 1.

3. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse på medlemsstater, som ikke har nogen anerkendt producentorganisation.

Artikel 13

Godkendelse af driftsprogrammer

1. Udkast til driftsprogrammer forelægges for de nationale myndigheder, som godkender eller afviser dem eller kræver dem ændret i henhold til dette kapitel.

2. Producentorganisationerne sender senest inden udgangen af hvert år medlemsstaten et overslag over driftsfonden for hvert år og fremlægger passende dokumentation herfor baseret på driftsprogrammets overslag, udgifterne for det igangværende år og eventuelle udgifter for de forudgående år samt, i givet fald, på de anslåede produktionsmængder for det følgende år.

3. Medlemsstaten sender producentorganisationen eller sammenslutningen af producentorganisationer overslag over den finansielle støtte fra Fællesskabet inden for de fastsatte lofter, jf. artikel 10.

4. Udbetalingerne af den finansielle støtte fra Fællesskabet foretages på grundlag af de udgifter, der er afholdt til de aktioner, som er nævnt i driftsprogrammet. Til disse aktioner kan der ydes forskud, forudsat der stilles garanti eller sikkerhed.

5. Producentorganisationen meddeler medlemsstaten det endelige beløb for udgifterne i det foregående år med behørig dokumentation for at modtage resten af den finansielle støtte fra Fællesskabet.

6. Driftsprogrammer og deres finansiering enten af producenterne og producentorganisationerne eller af fællesskabsmidler har en varighed på mindst tre år og højst fem år.

KAPITEL III

Udvidet anvendelse af regler over for producenter i et økonomisk område

Artikel 14

Udvidet anvendelse af regler

1. Såfremt en producentorganisation, der udøver sin virksomhed i et bestemt økonomisk område, anses for at være repræsentativ for produktionen og producenterne af et givet produkt i dette område, kan den pågældende medlemsstat efter anmodning fra producentorganisationen forpligte de producenter, der er etableret i området, og som ikke er medlem af producentorganisationen, til at følge:

- a) de regler, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra a)
- b) de regler, der nødvendige for at gennemføre foranstaltningerne i artikel 9, stk. 2, litra c).

Første afsnit finder anvendelse, forudsat at reglerne:

- a) har været anvendt i mindst et produktionsår
- b) er anført i den udtømmende liste i bilag I
- c) er gjort bindende for højst tre produktionsår.

Den betingelse, der er nævnt i andet afsnit, litra a), finder dog ikke anvendelse, hvis de pågældende regler er dem, der er nævnt i bilag I, punkt 1, 3 og 5. I så fald finder den udvidede anvendelse af regler kun anvendelse i ét produktionsår.

2. I dette kapitel forstås ved »økonomisk område« et geografisk område, der omfatter dyrkningsområder, som grænser op til eller ligger nær ved hinanden, og som har ensartede produktions- og afsætningsvilkår.

Medlemsstaterne sender Kommissionen en liste over økonomiske områder.

Senest en måned efter meddelelsen godkender Kommissionen listen eller træffer efter samråd med den pågældende medlemsstat beslutning om de ændringer, medlemsstaten skal foretage heri. Kommissionen gør disse regler offentligt tilgængelige på en måde, den finder passende.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1600/2002/EF af 22. juli 2002 om fastlæggelse af Fællesskabets sjette miljøhandlingsprogram (EFT L 242 af 10.9.2002, s. 1).

3. En producentorganisation anses for at være repræsentativ efter stk. 1, hvis den omfatter mindst 50 % af producenterne i det økonomiske område, hvor den udøver sin virksomhed, og mindst 60 % af produktionsmængden i dette område. Ved beregningen af disse procenter tages der ikke hensyn til producenter eller produktion af økologiske produkter, som er omfattet af forordning (EØF) nr. 2092/91, jf. dog stk. 5.

4. Regler, der bliver gjort bindende for alle producenter i et bestemt økonomisk område:

- a) må ikke skade andre producenter, hverken i den pågældende medlemsstat eller i fællesskabet
- b) gælder ikke, medmindre det specielt er tilsigtet, for produkter, som leveres til forarbejdning ifølge en kontrakt, der er underskrevet inden produktionsårets begyndelse, undtagen hvad angår reglerne for indberetning af produktionsdata, jf. artikel 3, stk. 2, litra a)

- c) må ikke være uforenelige med fællesskabsreglerne og de nationale forskrifter.

5. Reglerne må ikke gøres bindende for producenter af økologiske produkter, som er omfattet af forordning (EØF) nr. 2092/91, medmindre foranstaltningen er blevet godkendt af mindst 50 % af disse producenter i det økonomiske område, hvor producentorganisationen udøver sin virksomhed, og organisationen tegner sig for mindst 60 % af denne produktion i området.

Artikel 15

Meddelelse

Medlemsstaterne giver straks Kommissionen meddelelse om de regler, de har gjort bindende for alle producenter i et bestemt økonomisk område, jf. artikel 14, stk. 1. Kommissionen gør disse regler offentligt tilgængelige på en måde, den finder passende.

Artikel 16

Ophævelse

Kommissionen beslutter, at medlemsstaten skal ophæve den udvidelse af reglernes anvendelsesområde, den har vedtaget i henhold til artikel 14, stk. 1:

- a) hvis den konstaterer, at en sådan udvidelse medfører, at konkurrencen udelukkes inden for en væsentlig del af det indre marked, eller at den frie samhandel skades, eller at målene i traktatens artikel 33 bringes i fare
- b) hvis den konstaterer, at traktatens artikel 81, stk. 1, finder anvendelse på de regler, som er udvidet til at omfatte andre producenter. Kommissionens beslutning vedrørende disse regler anvendes først fra tidspunktet for konstateringen
- c) hvis den efter kontrol konstaterer, at dette kapitel ikke overholdes.

Artikel 17

Finansielle bidrag for producenter, der ikke er tilsluttet

Anvendes artikel 14, stk. 1, kan den pågældende medlemsstat på grundlag af dokumentation beslutte, at de producenter, der ikke er medlem, skal betale producentorganisationen den del af de finansielle bidrag, som de producenter, der er medlem, betaler, og som anvendes til at dække:

- a) de administrative omkostninger i forbindelse med anvendelsen af de regler, der er nævnt i artikel 14, stk. 1
- b) de udgifter til forskning, markedsundersøgelser og salgsfremmende foranstaltninger, som organisationen eller sammenslutningen gennemfører, og som alle producenterne i området drager fordel af.

Artikel 18

Udvidet anvendelse af reglerne på sammenslutninger af producentorganisationer

I dette kapitel opfattes enhver henvisning til producentorganisationer også som en henvisning til anerkendte sammenslutninger af producentorganisationer.

KAPITEL IV

Rapport

Artikel 19

Rapport

Senest den 31. december 2013 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om gennemførelsen af dette afsnit for så vidt angår producentorganisationer, driftsfonde og driftsprogrammer.

AFSNIT IV

BRANCHEORGANISATIONER OG BRANCHEAFTALER

KAPITEL I

Krav og anerkendelse

Artikel 20

Krav

I denne forordning forstås ved en »brancheorganisation« en juridisk person:

- a) der består af repræsentanter for erhvervsaktiviteter inden for produktion af og/eller handel med og/eller forarbejdning af de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2200/96
- b) der er oprettet på initiativ af alle eller nogle af de organisationer eller sammenslutninger, som den er sammensat af

- c) der i et eller flere af Fællesskabets områder udøver to eller flere af nedenstående aktiviteter, under hensyntagen til forbrugernes interesser:
- i) forbedring af kendskabet til produktionen og markedet og produktionens og markedets gennemsigtighed
 - ii) medvirken til bedre koordinering af markedsføringen af frugt og grøntsager, bl.a. ved markedsforskning og markedsundersøgelser
 - iii) udarbejdelse af standardkontrakter, der er i overensstemmelse med fællesskabsreglerne
 - iv) bedre udnyttelse af frugt- og grøntsagsproduktionen
 - v) informationer og forskning, der er nødvendig for produktionsomlægning til produkter, som er bedre tilpasset markedets behov og forbrugernes smag og ønsker, navnlig hvad angår produktkvalitet og miljøbeskyttelse
 - vi) forskning i metoder, der gør det muligt at begrænse anvendelsen af plantebeskyttelsesmidler og andre rå- og hjælpeoffer, samtidig med at produktkvaliteten sikres, og jorden og vandet beskyttes
 - vii) udvikling af metoder og midler til forbedring af produktkvaliteten
 - viii) bedre udnyttelse og beskyttelse af økologisk landbrug, oprindelsesbetegnelser, kvalitetsmærker og geografiske betegnelser
 - ix) fremme af integreret produktion eller andre miljøvenlige produktionsmetoder
 - x) fastsættelse af strengere regler end de nationale forskrifter eller fællesskabsreglerne for så vidt angår de regler for produktion og afsætning, som er nævnt i bilag I, punkt 2 og 3
- d) der er anerkendt af den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med artikel 21.

Artikel 21

Anerkendelse

1. Hvis strukturerne i en medlemsstat berettiger dertil, kan medlemsstaterne anerkende organisationer, der anmoder herom, og som er etableret i medlemsstaten, som brancheorganisationer, såfremt:
- a) de udøver deres aktiviteter i et eller flere områder af den pågældende medlemsstat
 - b) de repræsenterer en betydelig andel af produktionen af og/eller handelen med og/eller forarbejdningen af frugt og grøntsager og forarbejdede frugter og grøntsager i det eller de pågældende områder, og, i tilfælde af at de dækker flere

områder, såfremt de fremlægger bevis for en mindstrepræsentativitet for hver af de erhvervsgrøner, de repræsenterer, i hvert af de pågældende områder

- c) de varetager to eller flere af de aktiviteter, der er nævnt i artikel 20, litra c)
- d) de ikke selv forestår hverken produktion eller forarbejdning af eller handel med frugt og grøntsager eller forarbejdede frugter og grøntsager
- e) de ikke er part i en af de aftaler, vedtagelser og former for samordnet praksis, der er omhandlet i artikel 22, stk. 4.

2. Inden medlemsstaterne udsteder anerkendelse, meddeler de Kommissionen, hvilke brancheorganisationer der har ansøgt om anerkendelse, og giver Kommissionen alle relevante oplysninger om, hvor repræsentative de pågældende organisationer er, og hvilke aktiviteter de udøver, samt alle øvrige oplysninger, der er nødvendige for en vurdering.

Kommissionen kan gøre indsigelse mod anerkendelsen inden for en frist på to måneder regnet fra det tidspunkt, hvor den får meddelelsen.

3. Medlemsstaterne

- a) træffer beslutning om anerkendelse senest tre måneder efter indgivelsen af ansøgningen med samtlige støttedokumenter
- b) kontrollerer regelmæssigt, om brancheorganisationerne overholder betingelserne for anerkendelse, anvender sanktioner over for disse organisationer i tilfælde af misligholdelse eller uregelmæssigheder i forbindelse med denne forordning og træffer om nødvendigt beslutning om at tilbagekalde anerkendelsen
- c) tilbagekalder anerkendelsen:
 - i) hvis kravene til og betingelserne for anerkendelse i henhold til dette kapitel ikke længere er til stede
 - ii) hvis brancheorganisationen bliver part i en af de aftaler, vedtagelser eller former for samordnet praksis, der er omhandlet i artikel 22, stk. 3, uden at dette berører andre sanktioner i medfør af national lovgivning
 - iii) hvis brancheorganisationen ikke foretager den obligatoriske meddelelse som omhandlet i artikel 22, stk. 2

d) giver inden to måneder Kommissionen meddelelse om alle beslutninger om udstedelse, nægtelse eller tilbagekaldelse af anerkendelser.

4. Reglerne for, hvordan og hvor hyppigt medlemsstaterne aflægger rapport til Kommissionen om brancheorganisationernes aktiviteter, vedtages efter proceduren i artikel 46, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2200/96.

Kommissionen kan på grundlag af kontrol kræve, at medlemsstaterne tilbagekalder udstedte anerkendelser.

5. Anerkendelse indebærer tilladelse til at gennemføre aktiviteter som omhandlet i artikel 20, litra c), i henhold til denne forordnings øvrige bestemmelser.

6. Kommissionen gør en liste over de anerkendte brancheorganisationer offentligt tilgængelig på en måde, den finder passende, med angivelse af det økonomiske område eller området for deres virksomhed samt deres aktiviteter, jf. artikel 23. Tilbagekaldelser af anerkendelser gøres også offentligt tilgængelige.

KAPITEL II

Konkurrenceregler

Artikel 22

Anvendelse af konkurrencereglerne

1. Uanset artikel 1 i Rådets forordning (EF) nr. 1184/2006 af 24. juli 2006 om anvendelse af visse konkurrenceregler inden for produktion og handel med landbrugsvarer ⁽¹⁾ finder traktatens artikel 81, stk. 1, ikke anvendelse på aftaler, vedtagelser og samordnet praksis vedtaget af anerkendte brancheorganisationer med henblik på gennemførelse af de aktiviteter, som er nævnt i artikel 20, litra c), i nærværende forordning.

2. Stk. 1 finder kun anvendelse på betingelse af:

- a) at aftalerne, vedtagelserne og den samordnede praksis er meddelt Kommissionen
- b) at Kommissionen ikke inden for en frist på to måneder regnet fra meddelelsen af alle de oplysninger, der er nødvendige for en vurdering, har erklæret aftalerne, vedtagelserne og den samordnede praksis for uforenelig med fællesskabsreglerne.

3. Aftalerne, vedtagelserne og den samordnede praksis må først bringes i anvendelse efter udløbet af den frist, der er nævnt i stk. 2, litra b).

4. Følgende aftaler, vedtagelser og former for samordnet praksis betragtes under alle omstændigheder for uforenelige med fællesskabsreglerne:

- a) aftaler, vedtagelser og samordnet praksis, der kan medføre nogen form for opdeling af markederne i Fællesskabet
- b) aftaler, vedtagelser og samordnet praksis, der kan bevirke, at den fælles markedsordning ikke fungerer tilfredsstillende
- c) aftaler, vedtagelser og samordnet praksis, der kan medføre en konkurrenceforvridning, som ikke er absolut nødvendig for at nå de mål for den fælles landbrugspolitik, der tilsigtes med brancheorganisationens aktivitet

d) aftaler, vedtagelser og samordnet praksis, der omfatter fastsættelse af priser, uden at dette dog indskrænker brancheorganisationernes aktiviteter i henhold til specifikke fællesskabsregler

e) aftaler, vedtagelser og samordnet praksis, der kan skabe forskelsbehandling eller udelukke konkurrencen for en væsentlig del af de pågældende produkter.

5. Konstaterer Kommissionen efter udløbet af den frist på to måneder, der er nævnt i stk. 2, litra b), at betingelserne for at anvende stk. 1 ikke er opfyldt, vedtager den en beslutning, ved hvilken det erklæres, at traktatens artikel 81, stk. 1, finder anvendelse på den pågældende aftale, vedtagelse eller samordnede praksis.

Kommissionens beslutning kan ikke anvendes fra en dato, som ligger før datoen for beslutningens meddelelse til den pågældende brancheorganisation, medmindre denne har givet urigtige oplysninger eller har misbrugt den undtagelse, der er omhandlet i stk. 1.

6. For flerårige aftaler gælder meddelelsen for det første år også for aftalens følgende år. I dette tilfælde kan Kommissionen dog på eget initiativ eller på anmodning af en medlemsstat til enhver tid afgive en udtalelse om manglende overensstemmelse.

KAPITEL III

Udvidet anvendelse af regler

Artikel 23

Udvidet anvendelse af regler

1. Hvis en brancheorganisation, der udøver sin virksomhed i et bestemt område i en medlemsstat, anses for at være repræsentativ for produktionen eller forarbejdningen af eller handelen med et givet produkt, kan den pågældende medlemsstat efter anmodning fra brancheorganisationen i en begrænset periode gøre nogle af de aftaler, vedtagelser eller former for samordnet praksis, som der er opnået enighed om inden for organisationen, bindende for andre erhvervsdrivende, der er etableret i området/områderne, uanset om de er selvstændige eller sammenslutninger, som ikke er medlem af organisationen.

2. En brancheorganisation anses for at være repræsentativ efter stk. 1, når den tegner sig for mindst to tredjedele af produktionen eller forarbejdningen af eller handelen med det eller de pågældende produkter i det eller de pågældende områder i en medlemsstat. Gælder en ansøgning om at udvide reglerens anvendelsesområde for flere områder, fremlægger brancheorganisationen bevis for en mindsterepræsentativitet for hver af de erhvervsgrøene, den repræsenterer, i hvert af de pågældende områder.

⁽¹⁾ EUT L 214 af 4.8.2006, s. 7.

3. De regler, hvis anvendelsesområde der kan ansøges om udvidelse af:

- a) skal have et af følgende mål:
 - i) indberetning af produktionsdata og markedsforhold
 - ii) strengere produktionsregler end dem, der er fastsat i fællesskabsreglerne og de nationale forskrifter
 - iii) udarbejdelse af standardkontrakter, som er i overensstemmelse med fællesskabsreglerne
 - iv) regler for afsætning
 - v) regler for miljøbeskyttelse
 - vi) foranstaltninger til salgsfremme og bedre udnyttelse af produktionen
 - vii) foranstaltninger til beskyttelse af økologisk landbrug, oprindelsesbetegnelser, kvalitetsmærker og geografiske betegnelser
- b) skal have været gældende i mindst ét produktionsår
- c) må kun være bindende i højst tre produktionsår
- d) må ikke skade andre erhvervsdrivende, hverken i den pågældende medlemsstat eller i Fællesskabet.

Den betingelse, der er nævnt i første afsnit, litra b), finder dog ikke anvendelse, hvis de pågældende regler er dem, der er nævnt i bilag I, punkt 1, 3 og 5. I så fald finder den udvidede anvendelse af regler kun anvendelse i ét produktionsår.

4. De regler, der er nævnt i stk. 3, litra a), nr. ii), iv) og v), må ikke afvige fra reglerne i bilag I. De regler, der er nævnt i stk. 3, litra a), nr. ii), gælder ikke for produkter, som er produceret uden for det eller de områder, som er nævnt i stk. 1.

Artikel 24

Meddelelse og ophævelse

1. Medlemsstaterne giver straks Kommissionen meddelelse om de regler, de har gjort bindende for alle erhvervsdrivende i et eller flere områder i henhold til artikel 23, stk. 1. Kommissionen gør disse regler offentligt tilgængelige på en måde, den finder passende.

2. Før reglerne gøres offentligt tilgængelige, informerer Kommissionen den komité, nedsat ved artikel 46, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2200/96, om enhver meddelelse om udvidelse af brancheaftalerne.

3. Kommissionen beslutter i de tilfælde, der er nævnt i artikel 16, at medlemsstaten skal ophæve den udvidelse af reglernes anvendelsesområde, den har vedtaget.

Artikel 25

Finansielle bidrag fra producenter, der ikke er tilsluttet

Udvides reglerne til at omfatte et eller flere produkter, og er en eller flere af de aktiviteter, der er nævnt i artikel 23, stk. 3, litra a), og som varetages af en anerkendt brancheorganisation, af generel økonomisk interesse for erhvervsdrivende, hvis virksomhed har forbindelse med det eller de pågældende produkter, kan den medlemsstat, der har udstedt anerkendelsen, beslutte, at selvstændige erhvervsdrivende eller sammenslutninger, som ikke er medlem af brancheorganisationen, men som drager fordel af disse aktiviteter, betaler organisationen et beløb, der helt eller delvis dækker de finansielle bidrag, medlemmerne betaler, såfremt bidragene skal dække de udgifter, som er en direkte følge af varetagelsen af de pågældende aktiviteter.

AFSNIT V

ORDNING FOR SAMHANDELEN MED TREDJELANDE

KAPITEL I

Generelle bestemmelser

Artikel 26

Generelle principper

Medmindre andet er fastsat i denne forordning eller i bestemmelser vedtaget i henhold til denne forordning, er følgende forbudt i samhandelen med tredjelande:

- a) opkrævning af afgifter med samme virkning som told
- b) anvendelse af kvantitative restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning.

Artikel 27

Den kombinerede nomenklatur

De almindelige regler for fortolkningen af den kombinerede nomenklatur og de særlige regler for nomenklaturens anvendelse gælder ved tariferingen af de produkter, der er omfattet af dette afsnit. Den toldnomenklatur, der følger af anvendelsen af denne forordning, optages i den fælles toldtarif.

KAPITEL II

Import

Afdeling I

Importlicenser

Artikel 28

Fakultative importlicensordninger

Kommissionen kan kræve, at der ved import til Fællesskabet af et eller flere produkter, som er omfattet af denne forordning, skal fremlægges importlicens.

*Artikel 29***Udstedelse af licenser**

Medlemsstaterne udsteder importlicenser til enhver ansøger, uanset hvor i Fællesskabet denne er etableret, medmindre andet er fastsat af Rådet, og uden at dette dog tilsidesætter foranstaltninger truffet med henblik på anvendelsen af dette kapitel.

*Artikel 30***Gyldighed**

Importlicensen er gyldig i hele Fællesskabet.

*Artikel 31***Sikkerhedsstillelse**

1. Medmindre andet er fastsat efter proceduren i artikel 46, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2200/96, er licensudstedelsen betinget af, at der stilles sikkerhed for opfyldelsen af forpligtelsen til at gennemføre importen inden for licensens gyldighedsperiode.

2. Undtagen i tilfælde af force majeure fortabes sikkerhedsstillelsen helt eller delvis, hvis importen ikke finder sted eller kun delvis finder sted i licensens gyldighedsperiode.

*Artikel 32***Gennemførelsesbestemmelser**

Der vedtages gennemførelsesbestemmelser til denne afdeling, herunder licensernes gyldighedsperiode og størrelsen af sikkerhedsstillelsen, efter proceduren i artikel 46, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2200/96.

Afdeling II

Importtold og indgangsprisordning*Artikel 33***Importtold**

Medmindre andet er fastsat i denne forordning, anvendes importtoldsatserne i den fælles toldtarif for produkter, der er omfattet af denne forordning.

*Artikel 34***Indgangsprisordning**

1. Afhænger anvendelsen af toldsatserne i den fælles toldtarif af indgangsprisen for det importerede parti, skal prisens rigtighed kontrolleres ved hjælp af en fast importværdi, som beregnes af Kommissionen for hvert enkelt oprindelsesland og hvert enkelt produkt på grundlag af et vejret gennemsnit af priserne på de pågældende produkter på medlemsstaternes repræsentative importmarkeder eller på andre markeder, hvis det er relevant.

Efter proceduren i artikel 46, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2200/96 kan der dog vedtages særlige bestemmelser til kontrol af

indgangspriserne ved import af produkter, som hovedsagelig er bestemt til forarbejdning.

2. Hvis den oplyste indgangspris for det pågældende parti er højere end den faste importværdi forhøjet med en margin, der fastsættes efter proceduren i artikel 46, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2200/96, og som højst må være 10 % over den faste værdi, skal der stilles en sikkerhed, som svarer til importtolden, og som fastsættes på grundlag af den faste importværdi.

3. Hvis indgangsprisen for det pågældende parti ikke oplyses i forbindelse med toldbehandlingen, afhænger anvendelsen af toldsatserne i den fælles toldtarif af den faste importværdi eller af anvendelsen af de relevante bestemmelser i toldforskrifterne på betingelser, der fastlægges efter proceduren i artikel 46, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2200/96.

4. Der vedtages gennemførelsesbestemmelser til denne artikel efter proceduren i artikel 46, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2200/96.

*Artikel 35***Tillægsimporttold**

1. Ved import til toldsatsen i artikel 33 og 34 af et eller flere produkter, der er omfattet af denne forordning, opkræves der en tillægsimporttold for at undgå eller afhjælpe skadelige virkninger for fællesskabsmarkedet som følge af importen af disse produkter:

- hvis importen sker til en pris, der ligger under det niveau, som Fællesskabet har meddelt Verdenshandelsorganisationen (udløsningsprisen), eller
- hvis importmængden i et år overstiger et bestemt niveau (udløsningsmængden).

Udløsningsmængden fastlægges på basis af afsætningsmulighederne, der defineres som importen i procent af det tilsvarende indenlandske forbrug i de tre forudgående år.

2. Tillægsimporttolden pålægges ikke, hvis det er usandsynligt, at importen skaber forstyrrelser på fællesskabsmarkedet, eller hvis virkningerne ikke står i forhold til det tilstræbte mål.

3. Ved anvendelsen af stk. 1, litra a), fastlægges importpriserne på grundlag af cif-importpriserne for det pågældende parti.

Cif-importpriserne kontrolleres på grundlag af de repræsentative priser for det pågældende produkt på verdensmarkedet eller fællesskabsimportmarkedet.

4. Der vedtages gennemførelsesbestemmelser til nærværende artikel efter proceduren i artikel 46, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2200/96. De kan navnlig vedrøre:

- de produkter, som skal pålægges tillægsimporttold
- de øvrige kriterier, der er nødvendige for at sikre anvendelsen af stk. 1.

Afdeling III

Importkontingentforvaltning

Artikel 36

Toldkontingenter

1. De toldkontingenter for import af produkter omfattet af denne forordning, der følger af aftaler indgået i henhold til traktatens artikel 300 eller af en rådsretsakt, åbnes og forvaltes af Kommissionen i henhold til gennemførelsesbestemmelser, der vedtages efter proceduren i artikel 46, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2200/96.

2. Toldkontingenterne forvaltes på en sådan måde, at de erhvervsdrivende behandles på lige fod, ved anvendelse af en af følgende metoder eller en kombination af dem eller en anden passende metode:

- a) en metode, der er baseret på den kronologiske rækkefølge, som ansøgninger indgives i (»først til mølle«-princippet)
- b) en metode, der går ud på fordeling i forhold til de mængder, der er indgivet ansøgning om (metoden »samtidig behandling«)
- c) en metode, hvor der tages hensyn til de traditionelle handelsstrømme (metoden »traditionelle/nye mønstre«).

3. Forvaltningsmetoden skal i givet fald tage behørigt hensyn til fællesskabsmarkedets forsyningsbehov og nødvendigheden af at sikre ligevægten på dette marked.

Artikel 37

Åbning af toldkontingenter

Kommissionen fastsætter efter proceduren i artikel 46, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2200/96 årlige toldkontingenter, om nødvendigt tidsmæssigt fordelt over hele året, og fastlægger, hvilken forvaltningsmetode der skal anvendes.

Gennemførelsesbestemmelserne til denne afdeling vedtages efter samme procedure, især:

- a) bestemmelser, der giver garanti for produktets art, afsendessted og oprindelse
- b) bestemmelser om anerkendelse af det dokument, der anvendes til kontrol af den garanti, som er nævnt i litra a)
- c) betingelser for udstedelse af importlicenser og licensernes gyldighedsperiode.

Afdeling IV

Beskyttelsesforanstaltninger og aktiv forædling

Artikel 38

Beskyttelsesforanstaltninger

1. Kommissionen træffer i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 519/94 af 7. marts 1994 om den fælles ordning for indførsel fra visse tredjelande ⁽¹⁾ og Rådets forordning (EF) nr. 3285/94 af 22. december 1994 om den fælles importordning ⁽²⁾ beskyttelsesforanstaltninger over for import til Fællesskabet, jf. denne artikels stk. 3.

2. Medmindre andet er fastsat af Rådet, træffer Kommissionen beskyttelsesforanstaltninger over for import til Fællesskabet, der sker i henhold til internationale aftaler indgået i henhold til traktatens artikel 300, i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 3.

3. De beskyttelsesforanstaltninger, der er nævnt i stk. 1 og 2, kan Kommissionen træffe på anmodning af en medlemsstat eller på eget initiativ. Hvis Kommissionen har modtaget en anmodning fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest fem arbejdsdage efter modtagelsen.

Medlemsstaterne underrettes om sådanne beskyttelsesforanstaltninger, der straks iværksættes.

Enhver medlemsstat kan senest fem arbejdsdage efter at være blevet underrettet indbringe afgørelser, som Kommissionen har truffet i henhold til stk. 1 og 2, for Rådet. Rådet træder omgående sammen. Rådet kan med kvalificeret flertal ændre eller ophæve den pågældende afgørelse inden en måned efter datoen for dens indbringelse for Rådet.

4. Finder Kommissionen, at en beskyttelsesforanstaltning, der er truffet i henhold til stk. 1 eller 2, bør ophæves eller ændres, gør den følgende:

- a) hvis foranstaltningen er vedtaget af Rådet, foreslår Kommissionen Rådet, at den ophæves eller ændres. Rådet træffer beslutning med kvalificeret flertal
- b) i alle andre tilfælde ophæver eller ændrer Kommissionen fællesskabsbeskyttelsesforanstaltninger.

Artikel 39

Suspension af proceduren for aktiv forædling

1. Hvis Fællesskabets marked forstyrres eller trues af forstyrrelse på grund af proceduren for aktiv forædling, kan Kommissionen på anmodning af en medlemsstat eller på eget

⁽¹⁾ EFT L 67 af 10.3.1994, s. 89. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 427/2003 (EUT L 65 af 8.3.2003, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 349 af 31.12.1994, s. 53. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2200/2004 (EUT L 374 af 22.12.2004, s. 1).

initiativ helt eller delvis suspendere anvendelsen af proceduren for aktiv forædling for produkter, der falder ind under denne forordnings anvendelsesområde. Hvis Kommissionen har modtaget en anmodning fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest fem arbejdsdage efter modtagelsen.

Medlemsstaterne underrettes om sådanne foranstaltninger, der straks iværksættes.

Enhver medlemsstat kan senest fem arbejdsdage efter at være blevet underrettet indbringe foranstaltninger, som Kommissionen har truffet i henhold til første afsnit, for Rådet. Rådet træder omgående sammen. Rådet kan med kvalificeret flertal ændre eller ophæve de pågældende foranstaltninger inden en måned efter datoen for deres indbringelse for Rådet.

2. I det omfang det er nødvendigt, for at den fælles markedsordning for produkter, der er omfattet af denne forordning, kan fungere efter hensigten, kan Rådet, der handler i overensstemmelse med proceduren i traktatens artikel 37, stk. 2, helt eller delvis forbyde anvendelsen af proceduren for aktiv forædling for disse produkter.

KAPITEL III

Eksport

Afdeling I

Eksportlicenser

Artikel 40

Fakultative eksportlicensordninger

1. Kommissionen kan beslutte, at der ved eksport fra Fællesskabet af et eller flere produkter, som er omfattet af denne forordning, skal fremlægges eksportlicens.
2. Artikel 29, 30 og 31 anvendes med de fornødne ændringer.
3. Der vedtages gennemførelsesbestemmelser til denne artikel, herunder licensernes gyldighedsperiode og størrelsen af sikkerhedsstillelsen, efter proceduren i artikel 46, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2200/96.

Afdeling II

Suspension af passiv forædling

Artikel 41

Suspension af proceduren for passiv forædling

1. Hvis Fællesskabets marked forstyrres eller trues af forstyrrelse på grund af proceduren for passiv forædling, kan Kommissionen på anmodning af en medlemsstat eller på eget initiativ helt eller delvis suspendere anvendelsen af proceduren for passiv forædling for produkter, der falder ind under denne forordnings anvendelsesområde. Hvis Kommissionen har modtaget en anmodning fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest fem arbejdsdage efter modtagelsen.

Medlemsstaterne underrettes om sådanne foranstaltninger, der straks iværksættes.

Enhver medlemsstat kan senest fem arbejdsdage efter at være blevet underrettet indbringe foranstaltninger, som Kommissionen har truffet i henhold til første afsnit, for Rådet. Rådet træder omgående sammen. Rådet kan med kvalificeret flertal ændre eller ophæve de pågældende foranstaltninger inden en måned efter datoen for deres indbringelse for Rådet.

2. I det omfang det er nødvendigt, for at den fælles markedsordning for produkter, der er omfattet af denne forordning, kan fungere efter hensigten, kan Rådet, der handler i overensstemmelse med proceduren i traktatens artikel 37, stk. 2, helt eller delvis forbyde anvendelsen af proceduren for passiv forædling for disse produkter.

AFSNIT VI

GENNEMFØRELSESBESTEMMELSER, ÆNDRINGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

KAPITEL I

Gennemførelsesbestemmelser

Artikel 42

Gennemførelsesbestemmelser

Gennemførelsesbestemmelser til denne forordning kan vedtages efter proceduren i artikel 46, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2200/96. De kan især omfatte:

- a) gennemførelsesbestemmelser til afsnit II, herunder:
 - i) bestemmelser om produkter, som der er fastsat normer for, og bestemmelser om handelsnormer, jf. artikel 2, navnlig med henblik på at definere, hvad der udgør et produkt af sund, sædvanlig handelskvalitet
 - ii) bestemmelser om overensstemmelsesinspektioner, navnlig med hensyn til konsekvent anvendelse heraf i medlemsstaterne
 - iii) bestemmelser om undtagelser og fritagelser fra anvendelsen af handelsnormerne
 - iv) bestemmelser om præsentation, markedsføring og mærkning
 - v) bestemmelser om anvendelse af handelsnormerne på produkter, der importeres til Fællesskabet, og produkter, der eksporteres fra Fællesskabet
- b) gennemførelsesbestemmelser til afsnit III, herunder:
 - i) gennemførelsesbestemmelser om tværnationale producentorganisationer og tværnationale sammenslutninger af producentorganisationer, herunder administrativ bistand, som de relevante kompetente myndigheder skal yde i tilfælde af tværnationalt samarbejde

- ii) gennemførelsesbestemmelser om finansiering af de foranstaltninger, som er nævnt i artikel 7, herunder tærsklerne og lofterne for støtte og omfanget af Fællesskabets medfinansiering af støtten
- iii) andelen af og detaljerede bestemmelser om refusion af de støtteforanstaltninger, der er omhandlet i artikel 11, stk. 1
- iv) gennemførelsesbestemmelser om investeringer på individuelle bedrifter
- v) datoerne for de meddelelser og underretninger, der er omhandlet i artikel 13
- vi) bestemmelse om delvise betalinger af den finansielle støtte fra Fællesskabet, jf. artikel 13.
- c) gennemførelsesbestemmelser til afsnit IV
- d) regler for den administrative og fysiske kontrol, som medlemsstaterne skal føre for at undersøge, om de forpligtelser, der følger af anvendelsen af denne forordning, er overholdt
- e) en ordning med administrative sanktioner, der skal anvendes, hvis det konstateres, at de forpligtelser, der følger af anvendelsen af denne forordning, ikke er overholdt. De administrative sanktioner differentieres efter, hvor alvorlig, omfattende og varig misligholdelsen er, og hvor hyppigt den har fundet sted
- f) regler for inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb som følge af anvendelsen af denne forordning
- g) regler for indberetning af, hvilken kontrol der er foretaget, og resultaterne heraf
- h) gennemførelsesbestemmelser til afsnit V, herunder de foranstaltninger, der specifikt er nævnt i dette afsnit
- i) bestemmelser med henblik på at bestemme, hvilke oplysninger der er nødvendige for at anvende artikel 44, og bestemmelser om oplysningernes form og indhold, om tidspunkter og frister og procedurer for at sende eller gøre oplysninger og dokumenter tilgængelige
- j) de foranstaltninger, der er nødvendige for at lette overgangen fra ordningerne i forordning (EF) nr. 2200/96, (EF) nr. 2201/96 og (EF) nr. 2202/96 til ordningerne i nærværende forordning, herunder ordningerne for gennemførelse af denne forordnings artikel 55.
- med de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2200/96 og i forordning (EF) nr. 2201/96, og kartofler, friske eller kølede, henhørende under KN-kode 0701.
- Uanset første afsnit:
- a) kan medlemsstaterne fortsat yde statsstøtte efter eksisterende ordninger for produktion af og handel med kartofler, friske eller kølede, henhørende under KN-kode 0701, indtil den 31. december 2011
- b) kan Spanien og Italien i produktionsåret 2007/08 yde statsstøtte på op til 15 mio. EUR for at støtte tomatforarbejdningssektorens tilpasning til bestemmelserne i denne forordning
- c) kan medlemsstaterne indtil den 31. december 2010 yde statsstøtte på følgende betingelser:
- i) statsstøtten betales kun til producenter af frugt og grøntsager, som ikke er medlem af en anerkendt producentorganisation, og som underskriver en kontrakt med en anerkendt producentorganisation, hvori de accepterer, at de skal anvende den pågældende producentorganisations kriseforebyggelses- og krisetryningsforanstaltninger
- ii) det støttebeløb, der betales til sådanne producenter, overstiger ikke 75 % af den fællesskabsstøtte, der modtages af medlemmerne af den pågældende producentorganisation, og
- iii) senest den 31. december 2010 forelægger den pågældende medlemsstat Kommissionen en rapport om statsstøttens nyttevirkning og effektivitet, herunder en analyse af, hvor meget den har medvirket til organiseringen af sektoren. Kommissionen gennemgår rapporten og beslutter, om den skal fremsætte passende forslag.

Artikel 44

Meddelelser

Medlemsstaterne og Kommissionen udveksler de oplysninger, der er nødvendige for at anvende denne forordning, for at overvåge og analysere markedet og opfylde de internationale forpligtelser for de produkter, som er omfattet af denne forordning.

Artikel 45

Udgifter

Udgifter i forbindelse med denne forordning betragtes som interventioner til regulering af landbrugsmarkedene, jf. artikel 3, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 1290/2005.

KAPITEL II

Ændringer, ophævelse og afsluttende bestemmelser

Artikel 43

Statsstøtte

Medmindre andet er fastsat i denne forordning, finder traktatens artikel 87, 88 og 89 anvendelse på produktionen af og handelen

Artikel 46

Ændringer af forordning (EØF) nr. 827/68

I bilaget til forordning (EØF) nr. 827/68 affattes rubrikken vedrørende KN-kode 0910 således:

»ex 0910 Ingefær, gurkemeje, laurbærblade, karry og andre krydderier bortset fra timian og safran«.

Artikel 47

Ændringer af forordning (EF) nr. 2200/96

I forordning (EF) nr. 2200/96 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 1, stk. 2, affattes tabellen således:

»KN-kode	Varebeskrivelse
0702 00 00	Tomater, friske eller kølede
0703	Skalotteløg, hvidløg og andre spiseløg samt porrer og andre Allium-arter, friske eller kølede
0704	Hvidkål, blomkål, grønkål og anden spiselig kål (Brassica-arter), friske eller kølede
0705	Salat (<i>Lactuca sativa</i>) og cikorie (Cichorium-arter), friske eller kølede
0706	Gulerødder, majroer, rødbeder, skorzoner, knoldselleri, radiser og andre spiselige rødder, friske eller kølede
0707 00	Agurker og asier, friske eller kølede
0708	Bælgfrugter, også udbælgede, friske eller kølede
ex 0709	Andre grøntsager, friske eller kølede, undtagen grøntsager henhørende under KN-kode 0709 60 91, 0709 60 95, 0709 60 99, 0709 90 31, 0709 90 39 og 0709 90 60
ex 0802	Andre nødder, friske eller tørrede, også afskallede, undtagen arecanødder (betelnødder) og kolanødder, henhørende under KN-kode 0802 90 20
0803 00 11	Pisang, friske
ex 0803 00 90	Pisang, tørrede
0804 20 10	Figner, friske
0804 30 00	Ananas
0804 40 00	Avocadoer
0804 50 00	Guavabær, mango og mangostaner
0805	Citrusfrugter, friske eller tørrede
0806 10 10	Druer, friske, til spisebrug
0807	Meloner (herunder vandmeloner) og melontræsfrugter (papaya), friske
0808	Æbler, pærer og kvæder, friske

KN-kode	Varebeskrivelse
0809	Abrikoser, kirsebær, ferskner (herunder nektariner), blommer og slåen, friske
0810	Andre frugter, friske
0813 50 31 0813 50 39	Blandinger udelukkende af tørrede nødder henhørende under KN-kode 0801 og 0802
0910 20	Safran
ex 0910 99	Timian, frisk eller kølet
ex 1211 90 85	Basilikum, melisse, mynte, <i>origanum vulgare</i> (oregano/vild merian), rosmarin og salvie, frisk og kølet
1212 99 30	Johannesbrød«

2) Afsnit I-VI, artikel 43 og 44, artikel 47-57 og bilag I-V udgår.

3) Artikel 46 affattes således:

»Artikel 46

1. Kommissionen bistås af Forvaltningskomitéen for Frugt og Grøntsager (i det følgende benævnt »komitéen«).

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

Perioden i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til en måned.«

Artikel 48

Ændringer af forordning (EF) nr. 2201/96

I forordning (EF) nr. 2201/96 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 1, stk. 3, affattes således:

»3. Produktionsårene for de i stk. 2 nævnte produkter fastsættes om nødvendigt efter proceduren i artikel 46, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2200/96.«

2) Afsnit I og II, artikel 23-32 og bilag I, II og III udgår.

Artikel 49

Ændringer af forordning (EF) nr. 2826/2000

I forordning (EF) nr. 2826/2000 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 5, stk. 3, tilføjes følgende afsnit:

»Når det gælder salgsmestød for frisk frugt og friske grøntsager, lægges der særlig vægt på mestød over for børn i uddannelsesinstitutioner.«

2) I artikel 9, stk. 2, tilføjes følgende afsnit:

»Den procentdel, der er nævnt i første afsnit, er 60 %, når det gælder fremstød for frugt og grøntsager over for børn i uddannelsesinstitutioner.«

Artikel 50

Ændring af direktiv 2001/112/EF

I artikel 7 i direktiv 2001/112/EF tilføjes følgende led:

»— tilpasning af dette direktiv til udviklingen i de relevante internationale normer, hvor det er hensigtsmæssigt.«

Artikel 51

Ændring af direktiv 2001/113/EF

I artikel 5 i direktiv 2001/113/EF tilføjes følgende led:

»— tilpasning af dette direktiv til udviklingen i de relevante internationale normer, hvor det er hensigtsmæssigt.«

Artikel 52

Ændringer af forordning (EF) nr. 1782/2003

I forordning (EF) nr. 1782/2003 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 33, stk. 1, litra a), affattes således:

a) har opnået en betaling i den referenceperiode, der er nævnt i artikel 38, under mindst en af de støtteordninger, der er nævnt i bilag VI, eller, når det drejer sig om olivenolie, i det produktionsår, der er nævnt i artikel 37, stk. 1, andet afsnit, eller, når det drejer sig om sukkerroer, sukkerrør og cikorie, hvis de har modtaget markedsstøtte i den repræsentative periode, der er nævnt i punkt K i bilag VII, eller, når det drejer sig om bananer, hvis de har modtaget udligningsstøtte for indkomsttab i den repræsentative periode, der er nævnt i punkt L i bilag VII, eller når det drejer sig om frugt og grøntsager, spisekartofler og planteskoler, hvis de har været producenter af frugt og grøntsager eller spisekartofler eller har drevet planteskoler i den repræsentative periode, som medlemsstaterne anvender for disse produkter i henhold til punkt M i bilag VII, eller«.

2) I artikel 37, stk. 1, tilføjes følgende afsnit:

»For frugt og grøntsager, spisekartofler og planteskoler beregnes og tilpasses referencebeløbet i henhold til punkt M i bilag VII.«

3) Artikel 40, stk. 2, affattes således:

»2. Hvis force majeure-forholdene eller de usædvanlige omstændigheder har gjort sig gældende i hele

referenceperioden, beregner medlemsstaten referencebeløbet på grundlag af perioden 1997-1999.

For sukkerroer, sukkerrør og cikorie beregnes referencebeløbet på grundlag af produktionsåret umiddelbart før den repræsentative periode, der er valgt i henhold til punkt K i bilag VII. For bananer beregnes referencebeløbet på grundlag af produktionsåret umiddelbart før den repræsentative periode, der er valgt i henhold til punkt L i bilag VII. For frugt og grøntsager, spisekartofler og planteskoler beregnes referencebeløbet på grundlag af produktionsåret umiddelbart før den repræsentative periode, der er valgt i henhold til punkt M i bilag VII. I disse tilfælde anvendes stk. 1 med de fornødne ændringer.«

4) I artikel 42, stk. 8, indsættes følgende afsnit:

»Ved anvendelsen af stk. 5 kan medlemsstaterne dog beslutte, at uudnyttede betalingsrettigheder svarende til et tilsvarende antal hektar, som landbrugeren har afgivet erklæring om og har anvendt til produktion af spisekartofler eller frugt og grøntsager, i 2007 ikke skal overføres til den nationale reserve.«

5) Artikel 43, stk. 2, litra a), affattes således:

a) for den i bilag VII anførte støtte til kartoffelstivelse, tørret foder, frø, olivenplantager og tobak antallet af hektar, for hvilke der er modtaget støtte for produktionen i referenceperioden, som beregnet i overensstemmelse med bilag VII, punkt B, D, F, H og I

aa) for så vidt angår sukkerroer, sukkerrør og cikorie antallet af hektar som beregnet i henhold til bilag VII, punkt K, nr. 4

ab) for så vidt angår bananer antallet af hektar som beregnet i henhold til bilag VII, punkt L

ac) for så vidt angår frugt og grøntsager, spisekartofler og planteskoler antallet af hektar som beregnet i henhold til bilag VII, punkt M.«

6) Artikel 44, stk. 2, andet afsnit, affattes således:

»Ved »støtteberettiget hektar« forstås også:

a) arealer, der er tilplantet med humle eller er omfattet af en midlertidig udtagningsforpligtelse

b) arealer, der er tilplantet med oliventræer

c) arealer, der er tilplantet med bananplanter

d) arealer, der er beplantet med permanente frugt- og grøntsagskulturer

e) planteskoler.«

7) I artikel 45 indsættes som stk. 3:

»3. I medlemsstater, der ikke har benyttet valgmuligheden i artikel 71, og som ikke benytter valgmuligheden i artikel 51, stk. 2, overføres uudnyttede betalingsrettigheder svarende til et tilsvarende antal hektar, som landbrugeren har afgivet erklæring om og har anvendt til produktion af spisekartofler eller frugt og grøntsager, i 2007 dog ikke til den nationale reserve.«

8) Artikel 51 affattes således:

»Artikel 51

Anvendelse af jorden til landbrugsformål

Landbrugere kan anvende de parceller, der er afgivet erklæring om i henhold til artikel 44, stk. 3, til enhver landbrugsaktivitet bortset fra permanente afgrøder. Landbrugere kan dog anvende parcellerne til følgende afgrøder:

- a) humle
- b) oliventræer
- c) bananer
- d) permanente frugt- og grøntsagskulturer
- e) planteskoler.

Som en undtagelse fra stk. 1 kan en medlemsstat senest den 1. november 2007 beslutte, at parceller i en eller flere regioner af medlemsstaten indtil en dato, der fastsættes af medlemsstaten, men senest den 31. december 2010, fortsat ikke må anvendes til:

- a) produktion af et eller flere af de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2200/96 og i artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2201/96. Medlemsstaterne kan dog i så tilfælde beslutte at tillade, at der dyrkes biafgrøder på de støtteberettigede hektarområder i en periode på højst tre måneder, der begynder hvert år den 15. august; denne dato kan dog på anmodning af en medlemsstat ændres efter proceduren i artikel 144, stk. 2, for regioner, hvor kornet af klimatiske grunde normalt høstes tidligere, og/eller
- b) produktion af spisekartofler, og/eller
- c) planteskoler.«

9) Artikel 60, stk. 8, affattes således:

»8. Hvis en medlemsstat beslutter at benytte undtagelsen i artikel 51, stk. 2, kan den senest den 1. november 2007 også beslutte at anvende nærværende artikels stk. 1-7 i samme periode. Nærværende artikels stk. 1-7 anvendes ikke i andre tilfælde.«

10) I artikel 63, stk. 3, tilføjes følgende afsnit:

»For så vidt angår medtagelsen af betalingskomponenten for frugt- og grøntsager, spisekartofler og planteskoler i enkeltbetalingsordningen kan medlemsstaterne senest den 1. april 2008 beslutte at anvende undtagelsesbestemmelsen i første afsnit.«

11) Artikel 64, stk. 2, affattes således:

»2. Kommissionen fastsætter efter hver enkelt medlemsstats valg efter proceduren i artikel 144, stk. 2, et loft for hver af de direkte betalinger, der er omhandlet i artikel 66-69.

Loftet skal svare til andelen af de enkelte typer direkte betalinger under de nationale lofter, der er omhandlet i artikel 41, og multipliceres med de procentsatser for nedsættelse, som medlemsstaterne anvender i henhold til artikel 66-69.

Det samlede beløb for de fastsatte lofter fratrækkes de nationale lofter omhandlet i artikel 41 efter proceduren i artikel 144, stk. 2.«

12) Artikel 65, stk. 1, affattes således:

»1. For så vidt angår de rettigheder, der skal tildeles landbrugere efter eventuelle nedsættelser i henhold til artikel 41, nedsættes den andel af referencebeløbet, der hidrører fra hver af de direkte betalinger, der er omhandlet i artikel 66-69, med en procentsats, der fastsættes af medlemsstaterne inden for begrænsningerne i artikel 66-69, og for så vidt angår direkte betalinger omhandlet i artikel 68b inden for den periode, der er fastsat af medlemsstaterne i henhold til nævnte artikel.«

13) Følgende artikel indsættes efter artikel 68a:

»Artikel 68b

Overgangsbetalinger for frugt og grøntsager

1. Medlemsstaterne kan senest den 1. november 2007 beslutte indtil den 31. december 2011 at tilbageholde op til 50 % af den del af de nationale lofter, jf. artikel 41, der svarer til visse tomater, der leveres til forarbejdning, og som var støtteberettigede under støtteordningen i forordning (EF) nr. 2201/06.

I så tilfælde og inden for det loft, der fastsættes i overensstemmelse med artikel 64, stk. 2, foretager den berørte medlemsstat på årsbasis en supplerende betaling til landbrugere.

Den supplerende betaling ydes til landbrugere, der producerer sådanne tomater, på de betingelser, der er angivet i afsnit IV, kapitel 10g.

2. Medlemsstaterne kan senest den 1. november 2007 beslutte at tilbageholde:

- a) indtil den 31. december 2010 op til 100 % af den del af de nationale lofter, jf. artikel 41, der svarer til visse frugt- og grøntsagskulturer bortset fra enårige kulturer anført i nærværende stykkes tredje afsnit, der leveres til forarbejdning, og som var støtteberettigede under støtteordningerne i forordning (EF) nr. 2201/96 og (EF) nr. 2202/96, og
- b) fra den 1. januar 2011 til den 31. december 2012 op til 75 % af den del af de nationale lofter, jf. artikel 41, der svarer til visse frugt- og grøntsagskulturer bortset fra enårige kulturer anført i nærværende stykkes tredje afsnit, der leveres til forarbejdning, og som var støtteberettigede under støtteordningerne i forordning (EF) nr. 2201/96 og (EF) nr. 2202/96.

I så tilfælde og inden for det loft, der fastsættes i overensstemmelse med artikel 64, stk. 2, foretager den berørte medlemsstat på årsbasis en supplerende betaling til landbrugerne.

Den supplerende betaling ydes til landbrugere, der producerer en eller flere af følgende frugt- og grøntsagskulturer, der leveres til forarbejdning, og som var støtteberettigede under støtteordningerne i forordning (EF) nr. 2201/96 og (EF) nr. 2202/96 som fastsat af den berørte medlemsstat, på de betingelser, der er angivet i afsnit IV, kapitel 10g:

- a) friske figner
- b) friske citrusfrugter
- c) druer til spisebrug
- d) pærer
- e) ferskner og nektariner og
- f) visse typer blommer afledt af »d'Ente«-blommer.

3. Den del af de nationale lofter, jf. stk. 1, der svarer til tomater, fastsættes således:

Medlemsstat	Beløb (mio. EUR pr. kalenderår)
Bulgarien	5,394
Den Tjekkiske Republik	0,414
Grækenland	35,733
Spanien	56,233
Frankrig	8,033
Italien	183,967

Medlemsstat	Beløb (mio. EUR pr. kalenderår)
Cypern	0,274
Malta	0,932
Ungarn	4,512
Rumænien	1,738
Polen	6,715
Portugal	33,333
Slovakiet	1,018

4. Den del af de nationale lofter, jf. stk. 2, der svarer til frugt- og grøntsagskulturer bortset fra enårige kulturer, fastsættes således:

Medlemsstat	Beløb (mio. EUR pr. kalenderår)
Bulgarien	0,851
Den Tjekkiske Republik	0,063
Grækenland	153,833
Spanien	110,633
Frankrig	44,033
Italien	131,700
Cypern	I 2008: 4,793 I 2009: 4,856 I 2010: 4,919 I 2011: 4,982 I 2012: 5,045
Ungarn	0,244
Rumænien	0,025
Portugal	2,9400
Slovakiet	0,007«

14) Artikel 71g udgår.

15) I artikel 71k, stk. 2, tilføjes følgende afsnit:

»For så vidt angår medtagelsen af frugt- og grøntsagsbetalingskomponenten i enkeltbetalingsordningen kan de nye medlemsstater dog senest den 1. april 2008 eller senest den 1. august året før det første år, hvor enkeltbetalingsordningen anvendes, beslutte at anvende undtagelsesbestemmelsen i første afsnit.«

16) I afsnit IV tilføjes følgende kapitler efter kapitel 10f:

»KAPITEL 10g

OVERGANGSBETALINGER FOR FRUGT OG GRØNTSAGER

Artikel 110t

Overgangsarealstøtte

1. Hvis artikel 68b, stk. 1, eller artikel 143bc, stk. 1, finder anvendelse, kan der i den periode, der er omhandlet i disse bestemmelser, ydes en overgangsarealstøtte på de betingelser, der er fastlagt i dette kapitel, til landbrugere, der producerer visse tomater som fastsat af medlemsstaterne, der leveres til forarbejdning.

2. Hvis artikel 68b, stk. 2, eller artikel 143bc, stk. 2, finder anvendelse, kan der i den periode, der er omhandlet i disse bestemmelser, ydes en overgangsarealstøtte på de betingelser, der er fastlagt i dette kapitel, til landbrugere, der producerer visse frugt- og grøntsagsprodukter anført i artikel 68b, stk. 2, tredje afsnit, som fastsat af medlemsstaterne, der leveres til forarbejdning.

Artikel 110u

Støttebeløb og støtteberettigelse

1. Medlemsstaterne fastsætter støtten pr. hektar, hvor der dyrkes tomater og hvert af de frugter og grøntsager, der er anført i artikel 68b, stk. 2, tredje afsnit, på grundlag af objektive og ikke-diskriminerende kriterier.

2. Det samlede beløb for betalingerne må under ingen omstændigheder overstige det loft, der er fastsat i henhold til artikel 64, stk. 2, eller artikel 143bc.

3. Der ydes kun støtte for arealer, hvor produktionen er omfattet af en kontrakt om forarbejdning til et af de produkter, der er anført i artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2201/96.

4. Medlemsstaterne kan gøre ydelsen af EF-støtte afhængig af yderligere objektive og ikke-diskriminerende kriterier, herunder at landbrugere er medlem af en producentorganisation eller producentsammenslutning, der er anerkendt efter henholdsvis artikel 4 og artikel 7 i Rådets forordning (EF) nr. 1182/2007 af 26. september 2007 om reform af frugt- og grøntsagssektoren (*).

5. Senest den 1. november 2007 underretter medlemsstaterne Kommissionen om deres beslutning om at anvende artikel 68b eller artikel 143bc, det beløb, der tilbageholdes efter artikel 68b eller artikel 143bc, og de kriterier, der er omhandlet i denne artikels stk. 1.

KAPITEL 10h

OVERGANGSBETALING FOR BÆRFRUGTER

Artikel 110v

Betaling for bærfrugter

1. Der ydes overgangsarealstøtte indtil den 31. december 2012 for jordbær henhørende under KN-kode 0810 10 00 og for hindbær henhørende under KN-kode 0810 20 10, der leveres til forarbejdning.

2. Der ydes kun støtte for arealer, hvor produktionen er omfattet af en kontrakt om forarbejdning til et af de produkter, der er anført i artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2201/96.

3. Fællesskabsstøtten udgør 230 EUR pr. hektar pr. år.

4. Medlemsstaterne kan yde national støtte som supplement til støtten fra Fællesskabet. Det samlede beløb for støtten fra Fællesskabet og den nationale støtte må ikke overstige 400 EUR pr. hektar pr. år.

5. Støtten betales kun for maksimale nationale garantiarealer, der tildeles medlemsstaterne som følger:

Medlemsstat	Nationalt garantiareal (ha)
Bulgarien	2 400
Ungarn	1 700
Letland	400
Litauen	600
Polen	48 000

Hvis det støtteberettigede areal i en given medlemsstat og i et givet år overstiger det maksimale nationale garantiareal, nedsættes det i stk. 3 omhandlede beløb proportionalt med overskridelsen af det maksimale nationale garantiareal.

6. Artikel 143a og 143c finder ikke anvendelse på overgangsbetalingen for bærfrugter.

(*) EUT L 273 af 17.10.2007, s. 1.«

17) Artikel 143b, stk. 1, affattes således:

»1. De nye medlemsstater kan senest på tiltrædelsesdatoen beslutte at erstatte de direkte betalinger undtagen støtten til energiafgrøder, jf. afsnit IV, kapitel 5, og overgangsbetalingen for bærfrugter, jf. afsnit IV, kapitel 10h, i den i stk. 9 omtalte gyldighedsperiode med en generel arealbetaling, som skal beregnes i henhold til stk. 2.«

18) Artikel 143b, stk. 3, tredje led, affattes således:

»— tilpasset med den relevante procentsats i artikel 143a for den gradvise indførelse af direkte betalinger, undtagen for de beløb, der er til rådighed i overensstemmelse med bilag VII, punkt K, nr. 2, eller i overensstemmelse med forskellen mellem disse beløb og dem, der faktisk anvendes, jf. artikel 143ba, stk. 4, og undtagen for de beløb, der svarer til frugt- og grøntsagssektoren i overensstemmelse med artikel 68b, stk. 3 og 4, eller i overensstemmelse med forskellen mellem disse beløb og dem, der faktisk anvendes, jf. artikel 143bb, stk. 4, og artikel 143bc, stk. 3.«

19) Følgende artikler tilføjes efter artikel 143ba:

Artikel 143bb

Særskilt frugt- og grøntsagsbetaling

1. Uanset artikel 143b kan de nye medlemsstater, som anvender den generelle arealbetalingsordning, senest den 1. november 2007 beslutte at yde en særskilt frugt- og grøntsagsbetaling til de landbrugere, der er støtteberettigede i henhold til den generelle arealbetalingsordning. Den ydes på grundlag af objektive og ikke-diskriminerende kriterier som f.eks. dem, der er fastsat i bilag VII, punkt M, stk. 1, og for en repræsentativ periode som fastsat i nævnte stykke.

2. Den særskilte frugt- og grøntsagsbetaling ydes inden for grænserne af den del af det nationale loft, jf. artikel 71c, der svarer til frugt og grøntsager.

3. Uanset stk. 2 kan hver enkelt berørt ny medlemsstat senest den 1. november 2007 på grundlag af objektive kriterier beslutte at lavere loft for den særskilte frugt- og grøntsagsbetaling end det, der er angivet i nævnte stykke.

4. De midler, der stilles til rådighed for ydelsen af den særskilte frugt- og grøntsagsbetaling i overensstemmelse med stk. 1, 2 og 3, medtages ikke i det årlige rammebeløb omhandlet i artikel 143b, stk. 3.

5. Artikel 143a og 143c finder ikke anvendelse på den særskilte frugt- og grøntsagsbetaling.

6. Ved arv eller forskud på arv tildeles den særskilte frugt- og grøntsagsbetaling til den landbruger, som har arvet bedriften, forudsat at denne landbruger er støtteberettiget i henhold til den generelle arealbetalingsordning.

Artikel 143bc

Overgangsbetaling for frugt og grøntsager

1. Uanset artikel 143b kan de nye medlemsstater, som anvender den generelle arealbetalingsordning, senest den

1. november 2007 beslutte indtil den 31. december 2011 at tilbageholde op til 50 % af den del af de nationale lofter, jf. artikel 41, der svarer til tomater henhørende under KN-kode 0702 00 00.

I så tilfælde og inden for det loft, der fastsættes efter proceduren i artikel 144, stk. 2, foretager den berørte medlemsstat på årsbasis en supplerende betaling til landbrugerne.

Den supplerende betaling ydes til landbrugere, der producerer tomater, på de betingelser, der er angivet i afsnit IV, kapitel 10g.

2. Uanset artikel 143b kan de nye medlemsstater, som anvender den generelle arealbetalingsordning, senest den 1. november 2007 beslutte at tilbageholde:

a) indtil den 31. december 2010 op til 100 % af den del af de nationale lofter, jf. artikel 71c, der svarer til frugt- og grøntsagskulturer bortset fra enårige kulturer anført i artikel 68b, stk. 2, tredje afsnit.

b) fra den 1. januar 2011 til den 31. december 2012 op til 75 % af den del af de nationale lofter, jf. artikel 71c, der svarer til frugt- og grøntsagskulturer bortset fra enårige kulturer anført i artikel 68b, stk. 2, tredje afsnit.

I så tilfælde og inden for det loft, der fastsættes efter proceduren i artikel 144, stk. 2, foretager den berørte medlemsstat på årsbasis en supplerende betaling til landbrugerne.

Den supplerende betaling ydes til landbrugere, der producerer et eller flere af de frugter og grøntsager som fastsat af den berørte medlemsstat, der er anført i artikel 68b, stk. 2, tredje afsnit.

3. De midler, der stilles til rådighed for ydelsen af overgangsbetalingen for frugt og grøntsager i overensstemmelse med stk. 1, og 2, medtages ikke i det årlige rammebeløb omhandlet i artikel 143b, stk. 3.

4. Artikel 143a og 143c finder ikke anvendelse på overgangsbetalingen for frugt- og grøntsager.

20) I artikel 145 indsættes følgende efter litra dc):

»dd) gennemførelsesbestemmelser for frugt- og grøntsags-, spisekartoffel- og planteskolestøttens medtagelse i enkeltbetalingsordningen og for de betalinger, der er nævnt i afsnit IV, kapitel 10g og 10h.«

21) Artikel 155 affattes således:

»Artikel 155

Andre overgangsbestemmelser

Yderligere foranstaltninger til lettelse af overgangen fra ordningerne fastsat i de i artikel 152 og 153 omhandlede forordninger og i forordning (EØF) nr. 404/93, (EF) nr. 2200/96, (EF) nr. 2201/96, (EF) nr. 2202/96 og (EF) nr. 1260/2001 til ordningerne i nærværende forordning, særlig ordningerne vedrørende anvendelsen af artikel 4 og 5 i og bilaget til forordning (EF) nr. 1259/1999 og artikel 6 i forordning (EF) nr. 1251/1999, og fra bestemmelserne vedrørende forbedringsplanerne omhandlet i forordning (EØF) nr. 1035/72 til ordningerne omhandlet i artikel 83-87 i nærværende forordning, kan fastsættes efter proceduren i artikel 144, stk. 2, i nærværende forordning. De forordninger og artikler, der henvises til i artikel 152 og 153, finder fortsat anvendelse med henblik på fastsættelsen af de referencebeløb, der er omhandlet i bilag VII.«

22) Bilagene ændres som anført i bilag II til nærværende forordning.

Artikel 53

Ændringer af forordning (EF) nr. 318/2006

I forordning (EF) nr. 318/2006 foretages følgende ændringer:

- 1) I artikel 32, stk. 1, 2 og 4, indsættes ordene »eller bilag VIII« efter »bilag VII«.
- 2) Følgende bilag tilføjes efter bilag VII:

»BILAG VIII

Forarbejdede frugter og grøntsager

De produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 2, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 2201/96 af 28. oktober 1996 om den fælles markedsordning for forarbejdede frugter og grøntsager (*).

(*) EFT L 297 af 21.11.1996, s. 29. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1182/2007 (EUT L 273 af 17.10.2007, s. 1).«

Artikel 54

Ophævelse

Forordning (EF) nr. 2202/96 ophæves.

Artikel 55

Overgangsbestemmelser

1. De støtteordninger, der er fastsat ved forordning (EF) nr. 2201/96 og 2202/96, og som ophæves ved nærværende

forordning, gælder fortsat for hvert af de pågældende produkter for det produktionsår, som udløber i 2008 for det pågældende produkt.

2. Producentorganisationer og sammenslutninger af producentorganisationer, der allerede er anerkendt efter forordning (EF) nr. 2200/96 inden datoen for denne forordnings ikrafttræden, er fortsat anerkendt efter nærværende forordning. De foretager om nødvendigt tilpasninger til kravene i denne forordning inden den 31. december 2010.

3. Et driftsprogram, der er anerkendt efter forordning (EF) nr. 2200/96 inden datoen for denne forordnings anvendelse, kan efter anmodning fra en producentorganisation

- a) fortsætte med at løbe indtil dets udløb, eller
- b) blive ændret for at opfylde kravene i denne forordning, eller
- c) blive erstattet af et nyt driftsprogram, som er godkendt efter denne forordning.

Artikel 10, stk. 3, litra e) og f), finder anvendelse på driftsprogrammer, der er forelagt i 2007, men endnu ikke godkendt på datoen for denne forordnings ikrafttræden, og som i øvrigt opfylder kriterierne i de nævnte litraer.

4. Producentensammenslutninger, som er indrømmet foreløbig anerkendelse efter forordning (EF) nr. 2200/96, er fortsat omfattet af denne foreløbige anerkendelse efter nærværende forordning. Anerkendelsesplaner, der er accepteret efter forordning (EF) nr. 2200/96, er fortsat omfattet af denne accept efter nærværende forordning. Planerne ændres dog om nødvendigt, for at producentensammenslutningen kan opfylde kriterierne for anerkendelse som producentorganisation, jf. artikel 4 i denne forordning. For så vidt angår producentensammenslutninger i de medlemsstater, der tiltrådte Den Europæiske Union den 1. maj 2004 eller senere, finder de støttesatser, der er omhandlet i artikel 7, stk. 4, litra a), anvendelse på anerkendelsesplanerne fra datoen for anvendelsen af denne forordning.

5. Kontrakter som omhandlet i artikel 3, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2202/96, der omfatter mere end et produktionsår af støtteordningen for forarbejdning af citrusfrugter, og som vedrører det produktionsår, der begynder den 1. oktober 2008 eller det efterfølgende produktionsår, kan med begge kontraktparters samtykke ændres eller opsiges for at tage hensyn til ophævelsen af nævnte forordning og den dermed forbundne afskaffelse af støtten. Der pålægges ikke de pågældende parter sanktioner i henhold til nævnte forordning eller dens gennemførelsesbestemmelser som følge af en ændring eller opsigelse.

6. Hvis en medlemsstat gør brug af overgangsordningen i artikel 68b eller artikel 143bc i forordning (EF) nr. 1782/2003, finder de bestemmelser, der er vedtaget i medfør af artikel 6 i forordning (EF) nr. 2201/96 eller artikel 6 i forordning (EF) nr. 2202/96 om mindstekravene til de råvarer, der leveres til forarbejdning, og mindstekravene til færdigvarernes kvalitet, fortsat anvendelse for så vidt angår råvarer høstet på den pågældende medlemsstats område.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. september 2007.

Artikel 56

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2008.

På Rådets vegne

J. SILVA

Formand

BILAG I

Udtømmende liste over regler, der kan udvides til at omfatte producenter, der ikke er medlemmer, jf. artikel 14 og 23

1. Regler for indberetning af produktionsdata
 - a) erklæring om dyrkningshensigter pr. produkt og eventuelt pr. sort
 - b) meddelelse om iværksat dyrkning
 - c) erklæring om de samlede dyrkede arealer med opdeling af arealerne efter produkt og om muligt efter sort
 - d) erklæring om de forventede høstmængder og de sandsynlige høstdatoer pr. produkt og om muligt pr. sort
 - e) regelmæssig erklæring om høstmængder og lagre pr. sort
 - f) oplysning om lagerkapacitet.
 2. Produktionsregler
 - a) overholdelse af krav om valg af udsæd efter produktets planlagte anvendelse: friskvaremarkedet eller industriforarbejdning
 - b) overholdelse af forskrifterne om udtynding af plantager.
 3. Afsætningsregler
 - a) overholdelse af datoer, der er fastsat for høstens begyndelse, og overholdelse af afsætningens tidsmæssige fordeling
 - b) overholdelse af minimumskriterier for kvalitet og størrelse
 - c) overholdelse af regler om klargøring, præsentation, emballering og mærkning i første afsætningsled
 - d) angivelse af produktets oprindelse.
 4. Regler for miljøbeskyttelse
 - a) regler om gødskning
 - b) regler om brug af plantebeskyttelsesmidler og andre metoder til beskyttelse af afgrøderne
 - c) regler om maksimumsforekomst af reststoffer af plantebeskyttelsesmidler og gødningsstoffer i forbindelse med frugt og grøntsager
 - d) regler om bortskaffelse af biprodukter og udtjent materiel
 - e) regler for tilbagekøb fra markedet.
 5. Bestemmelser om salgsfremme og kommunikation i forbindelse med forebyggelse og forvaltning af kriser, jf. artikel 9, stk. 2, litra c).
-

BILAG II

I bilagene til forordning (EF) nr. 1782/2003 foretages følgende ændringer:

1) I bilag I

- a) udgår rækken vedrørende »tørrede druer«, og
 b) efter linjen for »sukkerroer og sukkerrør, der anvendes til fremstilling af sukker«, indsættes følgende linjer:

»Frukt og grøntsager, der leveres til forarbejdning	Afsnit IV, kapitel 10g, i denne forordning	Overgangsbetalinger for frugt og grøntsager
Jordbær og hindbær, der leveres til forarbejdning	Afsnit IV, kapitel 10h, i denne forordning	Overgangsbetaling for bærfrugter
Frukt og grøntsager	Artikel 143bb i denne forordning	Særskilt frugt- og grøntsagsbetaling«

2) Bilag II affattes således:

»BILAG II

Nationale lofter som omhandlet i artikel 12, stk. 2

(mio. EUR)

Medlemsstat	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Belgien	4,7	6,4	8,0	8,0	8,1	8,1	8,1	8,1
Danmark	7,7	10,3	12,9	12,9	12,9	12,9	12,9	12,9
Tyskland	40,4	54,6	68,3	68,3	68,3	68,3	68,3	68,3
Grækenland	45,4	61,1	76,4	79,7	79,7	79,7	79,7	79,7
Spanien	56,9	77,3	97,0	103,8	103,9	103,9	103,9	103,9
Frankrig	51,4	68,7	85,9	87,0	87,0	87,0	87,0	87,0
Irland	15,3	20,5	25,6	25,6	25,6	25,6	25,6	25,6
Italien	62,3	84,5	106,4	116,5	116,6	116,6	116,6	116,6
Luxembourg	0,2	0,3	0,4	0,4	0,4	0,4	0,4	0,4
Nederlandene	6,8	9,5	12,0	12,0	12,0	12,0	12,0	12,0
Østrig	12,4	17,1	21,3	21,4	21,4	21,4	21,4	21,4
Portugal	10,8	14,6	18,2	19,6	19,6	19,6	19,6	19,6
Finland	8,0	10,9	13,7	13,8	13,8	13,8	13,8	13,8
Sverige	6,6	8,8	11,0	11,0	11,0	11,0	11,0	11,0
Det Forenede Kongerige	17,7	23,6	29,5	29,5	29,5	29,5	29,5	29,5«

3) I bilag V udgår rækkerne vedrørende »tørrede druer«, »citrusfrugter til forarbejdning« og »tomater til forarbejdning«.

4) I bilag VII indsættes følgende punkt:

»M. Frugt og grøntsager, spisekartofler og planteskoler

Medlemsstaterne fastsætter det beløb, der skal medregnes i hver landbrugers referencebeløb på grundlag af objektive og ikke diskriminerende kriterier som f.eks.:

- den markedsstøtte, som landbrugeren direkte eller indirekte har modtaget for frugt og grøntsager, spisekartofler og planteskoler
- det areal, der er anvendt til produktion af frugt og grøntsager samt spisekartofler og til planteskoler
- den mængde frugt og grøntsager, der er produceret, spisekartofler og planteskoler

for en repræsentativ periode, der kan være forskellig for hvert produkt, og som består af et eller flere produktionsår regnet fra det produktionsår, som sluttede i 2001, og for de medlemsstater, som tiltrådte Den Europæiske Union i 2004 eller senere, regnet fra det produktionsår, der sluttede i 2004, frem til det produktionsår, som slutter i 2007.

Medlemsstaterne beregner det antal hektar, der skal tages i betragtning, jf. artikel 43, stk. 2, på grundlag af objektive og ikke diskriminerende kriterier som f.eks. de arealer, der er nævnt i første afsnit, andet led.

Kriterierne i dette punkt kan anvendes forskelligt for de forskellige frugter og grøntsager, spisekartofler og planteskoler, hvis det er behørigt objektivt begrundet. Medlemsstaterne kan på samme grundlag beslutte først at fastsætte de beløb, der skal medregnes i referencebeløbet, og det antal hektar, der skal tages i betragtning under dette punkt, efter en overgangsperiode på tre år, der slutter den 31. december 2010.

I denne forordning forstås ved »frugt og grøntsager« de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2200/96 og artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2201/96, og ved »spisekartofler« forstås kartofler henhørende under KN-kode 0701, bortset fra spisekartofler, som er bestemt til fremstilling af kartoffelstivelse, hvortil der ydes støtte i henhold til artikel 93.»

- 5) Bilag VIII og VIIIa affattes således:

»BILAG VIII

Nationale lofter som omhandlet i artikel 41

(1 000 EUR)

Medlemsstat	2005	2006	2007	2008	2009	2010 og følgende år
Belgien	411 053	580 376	593 395	606 935	614 179	611 805
Danmark	943 369	1 015 479	1 021 296	1 027 278	1 030 478	1 030 478
Tyskland	5 148 003	5 647 175	5 695 607	5 744 240	5 770 254	5 774 254
Grækenland	838 289	2 143 603	2 171 217	2 365 298	2 367 713	2 178 382
Spanien	3 266 092	4 635 365	4 649 913	4 830 954	4 838 536	4 840 413
Frankrig	7 199 000	8 236 045	8 282 938	8 382 272	8 407 555	8 415 555
Irland	1 260 142	1 335 311	1 337 919	1 340 752	1 342 268	1 340 521
Italien	2 539 000	3 791 893	3 813 520	4 151 330	4 163 175	4 184 720
Luxembourg	33 414	36 602	37 051	37 051	37 051	37 051
Nederlandene	386 586	428 329	833 858	846 389	853 090	853 090
Østrig	613 000	633 577	737 093	742 610	745 561	744 955
Portugal	452 000	504 287	571 377	608 101	608 631	608 327
Finland	467 000	561 956	563 613	565 690	566 801	565 520
Sverige	637 388	670 917	755 045	760 281	763 082	763 082
Det Forenede Kongerige	3 697 528	3 944 745	3 960 986	3 977 175	3 985 834	3 975 849

Nationale lofter som omhandlet i artikel 71c

(1 000 EUR)

Kalenderår	Bulgarien	Den Tjekkiske Republik	Estland	Cypern	Letland	Litauen	Ungarn	Malta	Rumænien	Polen	Slovenien	Slovakiet
2005		228 800	23 400	8 900	33 900	92 000	350 800	670		724 600	35 800	97 700
2006		294 551	27 300	12 500	43 819	113 847	446 305	830		980 835	44 184	127 213
2007	200 384	377 919	40 400	17 660	60 764	154 912	540 286	1 668	441 930	1 263 706	59 026	161 362
2008	246 766	470 463	50 500	27 167	75 610	193 076	677 521	3 017	532 444	1 579 292	73 618	201 937
2009	287 399	559 622	60 500	31 670	90 016	230 560	807 366	3 434	623 399	1 877 107	87 942	240 014
2010	327 621	645 222	70 600	36 173	103 916	267 260	933 966	3 851	712 204	2 162 207	101 959	276 514
2011	407 865	730 922	80 700	40 676	117 816	303 960	1 060 666	4 268	889 814	2 447 207	115 976	313 114
2012	488 209	816 522	90 800	45 179	131 716	340 660	1 187 266	4 685	1 067 425	2 732 307	129 993	349 614
2013	568 553	902 222	100 900	49 682	145 616	377 360	1 313 966	5 102	1 245 035	3 017 407	144 110	386 214
2014	648 897	902 222	100 900	49 682	145 616	377 360	1 313 966	5 102	1 422 645	3 017 407	144 110	386 214
2015	729 241	902 222	100 900	49 682	145 616	377 360	1 313 966	5 102	1 600 256	3 017 407	144 110	386 214
2016 og følgende år	809 585	902 222	100 900	49 682	145 616	377 360	1 313 966	5 102	1 777 866	3 017 407	144 110	386 214«